

II

(Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění není povinné)

ROZHODNUTÍ

KOMISE

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 20. května 2008

o podporách poskytnutých Francií Fondu pro předcházení nepředvídaným rizikům v odvětví rybolovu a rybářským podnikům (státní podpora C 9/06)

(oznámeno pod číslem K(2007) 5636)

(Pouze francouzské znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

(2008/936/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,
a zejména na čl. 88 odst. 2 první pododstavec této smlouvy,

po vyzvání zúčastněných stran k podání připomínek v souladu
s uvedeným článkem,

vzhledem k těmto důvodům:

1. ŘÍZENÍ

- (1) Komise se prostřednictvím různých informací dozvěděla o existenci fondu určeného k vyrovnávání vysokých nákladů na palivo pro rybářské podniky ve Francii od roku 2004. Podle těchto informací bylo oficiálním účelem tohoto fondu s názvem Fond pro předcházení nepředvídaným rizikům v odvětví rybolovu (FPAP) dorovnat krátkodobé výkyvy ceny paliva využívaného v rybolovu, ale ve skutečnosti bylo jeho cílem umožnit těmto podnikům získat v porovnání s tržní cenou jednoznačně nižší cenu paliva.
- (2) Na začátku bylo zjevně stanoveno, že tento fond má fungovat pouze díky příspěvkům profesních organizací. Princip fungování by byl jednoduchý: fond by platil část nákladů na palivo převyšující referenční cenu za litr a protihodnotou měly podniky vkládat příspěvky do

FPAP v době, kdy by cena paliva poklesla pod tuto referenční cenu. Tímto způsobem by se dosáhlo rovnovážného financování systému bez podpory z veřejných prostředků.

- (3) Jelikož však tržní cena paliva zůstávala stále velmi vysoko nad referenční cenou, Komise došla k závěru, že fungování FPAP bylo možné pouze díky finanční podpoře státu a že tato finanční podpora představuje státní podporu ve smyslu článku 87 Smlouvy o ES.
- (4) Dne 25. srpna 2005 požádala Komise Francii, aby jí ke dni 5. září 2005 sdělila, zda byla státem přijata či plánována konkrétní opatření, jak čelit zvýšeným nákladům na palivo. Komise mimo jiné připomínala, že pokud tato opatření zahrnují státní podporu, je nutno je v souladu s čl. 88 odst. 3 Smlouvy oznámit Komisi.
- (5) Vzhledem k tomu, že nedošla žádná odpověď, požádala Komise v souladu s článkem 10 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 (nyní 88) Smlouvy o ES ⁽¹⁾, dne 21. září 2005 Francii, aby jí ve lhůtě tří týdnů poskytla informace o tomto fondu, aby mohla Komise posoudit, zda se zde skutečně jednalo o státní podporu a případně zda byla tato podpora slučitelná či neslučitelná se společným trhem.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 83, 27.3.1999, s. 1.

- (6) Na žádost Komise ze dne 25. srpna 2005 odpověděla Francie dne 7. října 2005, kdy uvedla, že „ve Francii nebylo za účelem čelení potížím způsobeným nedávným značným navýšením cen paliva provedeno žádné opatření týkající se režimu státní podpory.“ Francie nicméně uvedla, že podněcovala „postup zahájený profesními organizacemi“ spočívající ve vytvoření fondu pro předcházení nepředvídaným rizikům v odvětví rybolovu. V tomto dopise nebyla uvedena žádná zmínka o peněžních zálohách schválených státem. Naopak z odpovědi francouzských orgánů implicitně vyplývalo, že financování fondu spravovaného profesními organizacemi se výlučně opíralo o sdružené finanční schopnosti členů.
- (7) Dne 21. října 2005 připomněla Komise francouzským orgánům svoji formální žádost ze dne 21. září 2005 o informace týkající se FPAP a poskytla jim novou dvou-týdenní lhůtu.
- (8) Jelikož Francie neodpověděla ve stanovených lhůtách, rozhodla se Komise v souladu s výše uvedeným čl. 10 odst. 3 vystavit Francii příkaz k poskytnutí informací potřebných pro toto posouzení. Tento příkaz ze dne 5. prosince 2005 byl úředně oznámen dne 6. prosince 2005 s třítydenní odpovědní lhůtou.
- (9) Francie odpověděla dopisem ze dne 21. prosince 2005, který Komise obdržela dne 27. prosince 2005. Tento dopis se odvolával na předchozí odpověď ze dne 6. prosince obdrženu dne 8. prosince, neboli odpověď zaslano po dopisu Komise ze dne 21. září 2005 (viz 5. bod odůvodnění tohoto rozhodnutí). Těmito dvěma dopisy informovala Francie Komisi o stanovách FPAP a třech úmluvách týkajících se poskytnutí státní vratné zálohy fondu FPAP.
- (10) Po posouzení těchto odpovědí a k nim přiložených dokumentů informovala Komise dne 8. března 2006 Francii o svém rozhodnutí zahájit v souladu s čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES a článkem 6 nařízení (ES) č. 659/1999 formální vyšetřovací řízení.
- (11) Rozhodnutí Komise o zahájení formálního vyšetřovací řízení bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* dne 19. dubna 2006 ⁽²⁾. Komise vyzvala zúčastněné strany k předložení připomínek k dotčeným opatřením ve lhůtě jednoho měsíce.
- (12) Francie oznámila své připomínky prostřednictvím dopisu ze dne 21. dubna 2006 ve formě sdělení svých orgánů. Toto sdělení bylo doplněno odůvodněním, které bylo zřejmě původně určeno k vnitřnímu použití; toto odůvodnění vysvětluje stanovisko, které je nutno zaujmout vůči argumentům Komise.
- (13) Ve svém faxu ze dne 17. května 2006 vyjádřila kancelář Ménard, Quimbert et associés, advokáti z Nantes, (dále jen MQA), přání dodatečně předložit připomínky k fondu FPAP a požádala, aby jí byla za tímto účelem poskytnuta lhůta. Komise souhlasila s prodloužením lhůty o dva týdny. MQA poté cestou běžného dopisu ze dne 17. května, který Komise obdržela 23. května, předala spis s hlavičkou Coopération Maritime podepsaný panem de Feuardentem, generálním tajemníkem FPAP, a datovaný dne 18. května. Třetí dopis od MQA stále ze dne 17. května, který Komise obdržela dne 14. června, obsahoval „novou verzi [jejích] připomínek po opravách několika písarských chyb“; ve skutečnosti se jednalo o dokumenty, které ještě nebyly předány Komisi a které představovaly doplňující připomínky k výše uvedenému spisu pana de Feuardenta, doplněné o řadu dokumentů týkajících se fungování FPAP (stanovy, návod, informační poznámky, daňové zacházení s příspěvky, společný jmenovací dopis Všeobecné finanční inspekce a Všeobecné inspekce pro zemědělství a rybolov). A konečně poslední dopis MQA ze dne 12. června 2006 zasláný v tentýž den Komisi faxem, který navazoval na dopis MQA ze dne 19. května „chybně datovaný ze dne 17. května, ve kterém [vám] byly zaslány připomínky pana de Feuardenta, generálního tajemníka Konfederace pro spolupráci, vzájemnost a námořní prostředky, ze dne 18. května 2006“, obsahoval stejné doplňující připomínky jako třetí dopis ze dne 17. května, ale bez příloh.

⁽²⁾ Úř. věst. C 91, 19.4.2006, s. 30.

(14) Dne 14. června 2006 informovala Komise Francii o třetím dopise MQA ze dne 17. května 2006 (verze oznámená jako opravená o písmařské chyby) a posledním dopise MQA ze dne 12. června 2006 s žádostí, aby jí byly připomínky Francie doručeny do jednoho měsíce. Dne 12. července 2006 požádala Francie o prodloužení lhůty až do 1. září. Dne 18. července 2006 schválila Komise dodatečnou jednoměsíční lhůtu. Dne 26. září 2006 Francie odpověděla, že si nepřeje vznést žádnou zvláštní připomínku, ale uvedla, že dopis MQA ze dne 17/19. května 2006 neodpovídá připomínkám pana de Feuardenta. Dne 9. října 2006 předala Komise Francii detailní soupis dopisů obdržných od MQA a požádala ji, aby do deseti dnů potvrdila, že francouzské orgány věděly o spisu pana de Feuardenta. Francie odpověděla dne 23. října 2006 s tím, že neměla k dispozici tento spis, který byl Francií předtím zmíněn pouze proto, že o něm byla zmínka v dopise [od MQA] ze dne 12. června. Vzhledem k tomu, že Francie prohlásila, že tento dopis neobdržela, Komise jí ho oficiálně předala dne 27. října 2006 a požádala ji, aby jí případné připomínky předala nejpozději do 15. listopadu.

(15) Dne 27. listopadu 2006 informovala Francie Komisi, že k tomuto spisu nemá zvláštní připomínky.

2. POPIS

2.1 Představení FPAP a jeho aktivit

(16) FPAP byl zřízen podle francouzského zákona ze dne 21. března 1884 ve znění zákona ze dne 12. března 1920 v podobě profesního odborového svazu. Návrh stanov byl schválen ustavující valnou hromadou, která se konala dne 10. února 2004, a stanovy jako takové nesou datum ze dne 9. dubna 2004.

(17) Podle těchto stanov (článek 4) byl tento odborový svaz zřízen na období 99 let. Sídlem byla stanovena Paříž, 24, rue du Rocher, což je shodná adresa s Konfederací pro spolupráci, vzájemnost a námořní prostředky (dále jen „Námořní spolupráce“).

(18) Podle článku 7 jsou zakládajícími členy Námořní spolupráce, ústředí nákupu a rozvoje CECOMER, družstevní společnost maloobchodníků, která je ve skutečnosti nákupním ústředím pro námořní družstva, jejichž úkolem je především zásobování rybářských podniků

provozním materiálem a nástroji, středisko pro řízení drobného rybolovu a dvě právnické osoby z oblasti rybolovu. Ustavující valná hromada ze dne 10. února 2004 určila těchto pět zakládajících členů za členy správní rady FPAP až do řádné valné hromady, která se má konat v roce 2007. Takto se z FPAP stává zastoupení odvětví rybolovu a organizací, které jsou s ním ekonomicky svázány (námořní družstva, ústředí nákupu, střediska pro řízení rybolovných podniků).

(19) Žadatelé o členství musí prokázat, že se jejich činnost týká rybolovu; nicméně odborový svaz může do svého středu přijmout „jakoukoliv jinou osobu, připravenou poskytnout odborovému svazu svoji morální podporu“ za podmínky, že počet zaměstnanců této kategorie členů nepřekročí 5 % počtu členů odborového svazu. Francie ve svém dopise ze dne 6. prosince 2005 upřesnila, že FPAP má 2 013 členů a 2 385 lodí představujících 30 % francouzského loďstva.

(20) Článek 2 stanov stanoví: „Účelem odborového svazu je rozvoj produktů, které mají podnikatelům v oblasti rybolovu umožnit čelit následujícím rizikům: kolísání cen nafty, znečištění moří nebo sanitární rizika týkající se znečištění, uzavření kvót nebo výrazné omezení rybolovných práv, tržní riziko. Název svazu zní Fond pro předcházení nepředvídaným rizikům v odvětví rybolovu.“ FPAP je zřízen jako společnost vzájemného pojištění nabízející svým členům jako protihodnotu za jejich příspěvky určitý počet služeb.

(21) Francie předala kopie tří úmluv uzavřených mezi státem a FPAP, které se týkaly poskytnutí státních vratných záloh ve prospěch tohoto fondu. Tyto zálohy jsou vypláceny prostřednictvím Národního mezioborového úřadu pro mořské produkty a akvakulturu (OFIMER). První úmluva ze dne 12. listopadu 2004 se týká částky 15 milionů EUR; druhá úmluva ze dne 27. května 2005 částky 10 milionů EUR; třetí ze dne 11. října 2005 částky 40 milionů EUR. Podle těchto tří úmluv byla fondu FPAP vyplacena záloha ve výši 65 milionů EUR.

(22) Kromě toho je podle odůvodnění přiloženého ke sdělení Francie ze dne 21. dubna 2006 (viz 12. bod odůvodnění tohoto rozhodnutí) možné, že byla fondu FPAP vyplacena další záloha ve výši 12 milionů EUR (viz 40. bod odůvodnění tohoto rozhodnutí).

- (23) Podle článku 1 těchto úmluv „funguje FPAP na základě příspěvků svých členů tak, aby bylo zajištěno finanční krytí nepředvídaných rizik vyplývajících z kolísání cen ropy a nákladů na řízení, které jsou s tím spojeny.“ Tyto úmluvy prokazují, že FPAP, i když byl formálně zřízen s dosti velkým záběrem, pokud jde o plnění, která by mohl dle svých stanov poskytnout (viz 20. bod odůvodnění tohoto rozhodnutí), omezil ve skutečnosti svoji činnost na finanční krytí rybářských podniků proti růstu cen paliva.
- (24) Podle článku 2 úmluvy ze dne 12. listopadu 2004 „je cílem zálohy ode dne 1. listopadu 2004 zavedení ochranného mechanismu proti kolísání mezinárodních cen ropy; tato záloha umožní získávání finančních opcí na termínových trzích. Náhrady vyplacené členům fondu musí odpovídat cenovému rozdílu mezi maximální krytou cenou a průměrnou měsíční cenou referenčního indexu pro daný měsíc.“ Článek 2 úmluvy ze dne 27. května 2005 má téměř shodné znění: stanoví místo „zavedení“ ochranného mechanismu „pokračování“ v tomto mechanismu a uvádí 1. březen 2005 jako datum, počínaje kterým může začít krytí na základě zálohy vyplacené v rámci této úmluvy. To stejné platí i pro úmluvu ze dne 11. října 2005; článek 2 stanoví, že fond bude s vyplacenou zálohou pokračovat ve své činnosti spojené s krytím „... počínaje dnem 1. července 2005 a minimálně do dne 31. prosince 2005 prostřednictvím nákupu finančních opcí na termínových trzích do výše 0,17 EUR/l.“ Upřesňuje se, že „náhrady vyplacené členům fondu musí odpovídat maximálně cenovému rozdílu mezi cenou ve výši 0,30 EUR/l a průměrnou referenční cenou pro daný měsíc, pokud je tato vyšší než 0,30 EUR/l.“
- (25) Z podrobného návodu FPAP vyplývá, že tento ochranný mechanismus funguje na základě záručních úmluv mezi FPAP a členskými podniky. Členové platí registrační poplatek ve výši 150 EUR a dále záruční příspěvek na základě odhadovaného množství paliva v litrech v poměru 0,035 centu za litr paliva. Protihodnotou dostávají rybářské podniky náhradu stanovenou na základě spotřebovaného množství do zajištěného
- objemu, přičemž způsoby výpočtu jsou uvedeny v tomto návodu.
- (26) Článek 3 úmluv uvedený v 21. bodě odůvodnění stanoví, že zálohy může OFIMER vyplatit až po předložení určitých podpůrných dokumentů. Mezi těmito dokumenty musí být obsažen zápis poradního orgánu FPAP povolujícího správu státní zálohy a u dvou prvních úmluv musí tento zápis obsahovat informace o použití této zálohy a o odhadovaném rozpočtu. Ve svém sdělení ze dne 6. prosince 2005 Francie potvrdila, že uvedené částky v celkové výši 65 milionů EUR byly fondu FPAP skutečně poskytnuty. Toto sdělení upřesňuje, že tyto zálohy byly poskytnuty „za účelem zajištění fungování FPAP ve velmi krátkodobém horizontu v období od listopadu 2004 do konce prosince 2005.“
- (27) Dále se FPAP zavazuje vést účetnictví, které na žádost umožní zjistit použití záloh a rozdělení příjmů a výdajů. Účetní doklady musejí být archivovány po dobu deseti let a na základě pouhé žádosti jsou dány k dispozici jednotlivým státním orgánům.
- (28) Článek 4 stanoví úrokovou sazbu pro splacení těchto záloh fondem FPAP úřadu OFIMER na 4,45 %. Částka ve výši 15 milionů EUR, která byla předmětem úmluvy ze dne 12. listopadu 2004, má být splacena nejpozději k 1. listopadu 2006; částka ve výši 10 milionů EUR, která je předmětem úmluvy ze dne 27. května 2005, pak nejpozději k 1. květnu 2007 a částka ve výši 40 milionů EUR, která byla předmětem úmluvy ze dne 11. října 2005, má být splacena nejpozději k 1. červenci 2007.
- (29) Vzhledem ke třem (eventuálně čtyřem) dohodám podepsaným mezi francouzským státem a fondem je tedy činnost FPAP v rámci prvního z cílů stanovených ve článku 2 stanov (umožnit rybářským podnikům krytí proti rizikům spojeným s kolísáním cen nafty) dvojí:
- a) čelit kolísání cen ropy získáváním opcí na termínových trzích s ropnými produkty a

- b) částečně vyrovnat vysoké náklady způsobené vysokou cenou nafty pro plavidla členů tohoto fondu, pokud cena paliva přesáhne stanovený práh.

- (30) Pokud jde o státní podporu, je nutno na fond nahlížet z těchto dvou aspektů, na jedné straně pokud jedná jako hospodářský subjekt na termínových trzích a na druhé straně pokud rybářským podnikům nahrazuje část nákladů odpovídající nákupům paliva s cílem snížit jejich provozní náklady.

2.2 Důvody zahájení formálního vyšetřovacího řízení

- (31) Důvody zahájení formálního vyšetřovacího řízení jsou následující.

2.2.1 Pokud jde o získávání opcí na termínových trzích.

- (32) Zálohu vyplacenou fondu FPAP lze považovat za krátkodobou půjčku s úrokovou sazbou 4,45 %. Komise však upozorňuje na skutečnost, že fond nemá žádné nemovitosti a navíc jeho vlastní kapitál je velmi nízký, neboť jej tvoří pouze členské příspěvky. Z toho důvodu by takovou půjčku banka nikdy neposkytla.

- (33) Fond tak má v porovnání s dalšími společnostmi, které působí na totožných termínových trzích, finanční výhodu. Tato výhoda spočívá ve státní podpoře fondu. Žádné ustanovení článku 87 Smlouvy o ES ani žádné pokyny, které Komise přijala za účelem posouzení režimů státní podpory, neumožňují považovat tuto podporu za slučitelnou se společným trhem.

- (34) Navíc mohou rybářské podniky, které jsou členy FPAP, díky této aktivitě nakupovat palivo za nižší cenu. Toto opatření představuje podporu, díky níž se snižují výrobní náklady podniků, které jsou podporovány z fondu. V souladu s bodem 3.7 pokynů pro posuzování státní podpory v odvětví rybolovu a akvakultury⁽³⁾ musí být tudíž tento typ provozní podpory, jejíž udělení není podmíněno žádným závazkem, běžně posuzován jako neslučitelný se společným trhem.

2.2.2 Pokud jde o náhradu části nákladů spojených s nákupem paliva rybářským podnikům.

- (35) Jedná se o podporu, která je určena ke snížení výrobních nákladů podniků, které jsou členy fondu FPAP. Stejně tak

žádné ustanovení článku 87 Smlouvy o ES ani pokyny, které Komise přijala za účelem posouzení režimů státních podpor, neumožňují považovat tuto podporu za slučitelnou se společným trhem. V souladu s bodem 3.7 pokynů určených pro odvětví rybolovu musí být tento typ provozní podpory, jejíž udělení není podmíněno žádným závazkem, považován za neslučitelný se společným trhem.

2.2.3 Závěr

- (36) S ohledem na všechny informace, které měla k dispozici, došla Komise k závěru, že u tohoto opatření podpory, jehož příjemci jsou jak FPAP jako takový, tak i rybářské podniky, které jsou jeho členy, existují významné pochybnosti o slučitelnosti se společným trhem.

3. PŘIPOMÍNKY FRANCIE A ZÚČASTNĚNÝCH STRAN

3.1 Připomínky Francie

- (37) Připomínky Francie jsou obsaženy v odpovědi ze dne 21. dubna 2006. K odůvodnění předloženému FPAP a MQA pak nebyly podány žádné další doplňující připomínky.

- (38) Francie uvedla, že by se Komise ve svém posuzování měla zaměřit na povahu a podmínky poskytnutí zálohy ze strany státu a nikoliv na činnosti FPAP.

- (39) V tomto smyslu uvedla, že:

— uplatněné úrokové sazby jsou vyšší než referenční sazby použité Komisí pro stanovení existence státní podpory ve zvýhodněné půjčce,

— tuto podporu nelze považovat za státní podporu, neboť splatnost splátky ještě neuplynula. Francie v tomto ohledu připomněla, že tyto splatnosti jsou stanoveny ke dni 1. listopadu 2006, 1. května 2007 a 1. července 2007,

— argument Komise, podle kterého by žádná banka neposkytla FPAP takovou zálohu, není odůvodněný, neboť by mohly být použity mechanismy ručení. Dále Francie zdůraznila, že FPAP je jedinou francouzskou profesní strukturou sdružující rybářské podniky, jež má za cíl obchodovat na termínovém trhu s ropou, a členství v tomto fondu je dobrovolné.

⁽³⁾ Úř. věst. C 229, 14.9.2004, s. 5.

- (40) Komise závěrem poznamenává, že Francie v odůvodnění připojeném ke své odpovědi (viz 12. bod odůvodnění tohoto rozhodnutí) uvedla, že „není nutné uvádět, že byla schválena záloha ve výši 12 milionů EUR, neboť v tuto chvíli nebyla podepsána úmluva, nicméně jde o to nedostat se do slepé uličky. Navrhuje se uvést, že je to ve stádiu úvah.“

3.2 Přípomínky FPAP

- (41) Komise od MQA obdržela několik dopisů s různým obsahem, které byly zaslány na přeskáčku (viz detailní informace v 13. bodě odůvodnění tohoto rozhodnutí) a které lze shrnout následujícím způsobem: spis s hlavičkou Námořní spolupráce ze dne 18. května 2006 podepsaný generálním tajemníkem FPAP a přinášející další připomínky MQA ohledně FPAP doplněné řadou dokumentů týkajících se fungování FPAP (stanovy, návod, informační poznámky, daňové zacházení s příspěvky, společný jmenovací dopis Všeobecné finanční inspekce a Všeobecné inspekce pro zemědělství a rybolov).

- (42) Z analýzy dokumentů od MQA vyplývá, že se FPAP svým tvrzením, že nelze předem posuzovat „úplné zrušení dluhu po splatnosti“, pokud nebylo shledáno žádné neplnění ohledně jeho vrácení, připojuje k argumentu Francie. Ve zbývající části FPAP na rozdíl od Francie zaměřuje své argumenty nikoliv na povahu a podmínky poskytnutí podpory, nýbrž na statut a činnosti fondu.

- (43) Postoje zaujaté FPAP za účelem popření povahy státní podpory nebo její neslučitelnosti se společným trhem spočívají v tom, že zálohy poskytnuté francouzským státem lze shrnout následujícím způsobem:

— FPAP není běžným hospodářským subjektem, neboť se jedná o profesní odborový svaz působící ve výlučném zájmu svých členů bez ohledu na zisk a zřízený jako „sdružení pro předcházení rizikům“. Pokud tedy organizuje vzájemné pojištění proti rizikům se systémem náhrad vzhledem k referenční ceně, nejedná jako běžný obchodní subjekt, „nýbrž jako sjednotitel spotřebitelů ropných produktů, kteří se chtějí spíše chránit před trhem než do něj zasahovat“. Původně byl fond teoreticky koncipován jako soběstačný, neboť bylo stanoveno eventuální navrácení zaplacených a nepoužitých příspěvků. FPAP

navíc trvá na úplné průhlednosti své správy; jelikož v tomto smyslu neprováděl žádné hospodářské činnosti na svůj účet, nemohl by ovlivnit relevantní termínový trh. FPAP rovněž zmiňuje existenci společného auditu Všeobecné finanční inspekce a Všeobecné inspekce pro zemědělství a rybolov,

— FPAP by neobchodoval na relevantním trhu, neboť trh s produkty rybolovu by byl vystaven dalšímu četnému narušení zdravé hospodářské soutěže, které je spojeno s různými vnitrostátními politikami, kterými se provádí společná rybářská politika. Tento trh by měl být tudíž analyzován jako „mozaika regionálních mikrotrhů“. Tato podpora by tudíž nenarušila podmínky obchodu. FPAP dále uvedl, že analýza hospodářské soutěže musí být podrobná, neboť významná část navýšení a narušení nákladů v odvětví rybolovu spočívá v placení „poplatků“ či „penále“ vyplývajících zejména z opatření Společenství, což vůbec neodpovídá optice velkého a otevřeného trhu.

- (44) Cílem podpory FPAP je vlastně zachovat rybolov v regionálním rámci a zabránit mořským lodím, aby se stáhly do menších hloubek, či trawlerům, aby se zaměřily na specifický druh rybolovu, který bude méně náročný na spotřebu energie. Jeho cílem je ochrana zdrojů, rovnováhy a rozmanitosti systému prostřednictvím adaptační fáze. Tímto způsobem by FPAP vlastně předešel plány na záchranu a restrukturalizaci a plánované zvýšení limitu podpor *de minimis*. Z těchto důvodů FPAP sděluje následující argumenty:

— nebylo by přesné říci, že zálohy poskytnuté státem byly bezpodmínečné, neboť naopak byly „podmíněny okamžitým a průhledným řízením [a] zejména vymezením udržitelné politiky, jejíž vymezení je předmětem všeobecné inspekce“,

— o něco více než třetina intervence státu (25 milionů EUR z 65 milionů) se přímo týkala záloh zaměstnancům a posuzovala by se jako přímá sociální podpora,

— podpora následovala po výjimečné situaci, neboť sama Komise připouští výjimečné hospodářské a sociální potíže odvětví,

- FPAP připomněl, že dle francouzského práva je odpovědný a jeho odpovědnost je neomezená. Z tohoto důvodu a v důsledku toho, že nebylo shledáno žádné neplnění při vrácení, je kritérium Komise pro označení této intervence za státní podporu nedostatečné.

- (45) MQA dále předala fondu FPAP v rámci svých připomínek kopie dvou dopisů z ministerstva pro rozpočet, kde se uvádí, že je FPAP a všichni jeho členové příjemcem určitých daňových opatření. Tato opatření pro FPAP spočívají v osvobození od daně z příjmu právnických osob a pravděpodobně od daně z podnikání a pro majitele rybáře v možnosti odečíst příspěvky placené odborovému svazu z jejich zdanitelných příjmů.

4. POSOUZENÍ

- (46) Toto rozhodnutí se netýká daňových výhod uvedených v 45. bodě odůvodnění. V době, kdy se Komise rozhodla zahájit formální vyšetřovací řízení, o nich vlastně nevěděla. Tyto daňové výhody jsou předmětem zvláštního posouzení v rámci spisu NN 38/2077 za účelem stanovení, zda představují státní podporu a, pokud tomu tak je, zda je tato podpora slučitelná se společným trhem.

- (47) Vzhledem k této státní podpoře je nutno předmět FPAP posoudit dvojím způsobem:

- na prvním místě je předmětem získávání finančních opcí na termínových trzích. I když toto není výslovně upřesněno, tyto termínové trhy jsou zjevně trhy s ropou nebo jejími deriváty. Takto se jeví, že FPAP, i když je zřízen ve formě odborového svazu, obchoduje na těchto termínových trzích tak, že získává opce způsobem, jakým by to dělala běžná soukromá společnost činná na tomto typu trhů a fungující podle pravidel tržního hospodářství. Podpora získávání opcí na termínových trzích je předmětem následujícího posouzení uvedeného v části 4.1 tohoto rozhodnutí,

- na druhém místě je předmětem FPAP vyplácet rybářským podnikům, které jsou jeho členy, rozdíl mezi průměrnou měsíční referenční cenou a dle úmluv ze dne 12. listopadu 2004 a 27. května 2005 „maximální krytou cenou“, nebo podle úmluvy ze dne 11. října 2005 cenou ve výši 0,30 EUR za litr,

pokud je průměrná měsíční cena referenčního indexu vyšší než tato cena. Průměrnou měsíční referenční cenu stanoví FPAP. Náhrady vyplácené FPAP rybářským podnikům vztahující se k nákupu paliva jsou předmětem posouzení uvedeného v části 4.2 tohoto rozhodnutí.

4.1 Podpora ve prospěch FPAP: podpora na získávání opcí na termínových trzích

4.1.1 Existence státní podpory

4.1.1.1 FPAP je podnikem ve smyslu článku 87 Smlouvy o ES.

- (48) Nejdříve je nutné stanovit, zda lze FPAP kvalifikovat jako podnik. Pokud tomu tak není, nepoužije se na FPAP čl. 87 odst. 1. K této otázce Komise připomíná, že dle ustálené judikatury a v kontextu práva hospodářské soutěže pojem „podnik“ zahrnuje jakýkoliv subjekt vykonávající hospodářskou činnost nezávisle na právním postavení tohoto subjektu a způsobu jeho financování⁽⁴⁾. Hospodářskou činnost představuje jakákoli činnost spočívající v nabízení zboží nebo poskytování služeb na daném trhu⁽⁵⁾.

- (49) Společnosti operujících na termínových trzích se surovinami jsou běžně soukromé společnosti fungující dle pravidel tržního hospodářství. Smysl operací prováděných na těchto termínových trzích spočívá v tom, že subjekt sází na to, že nákupní cena produktu v případě, že by byl získán v budoucnu za normální tržní cenu, bude odlišná od ceny, za kterou se upisuje opce. Subjekt činný na takovém trhu se tedy vystavuje riziku plynoucímu z nejistého vývoje cen. V tomto případě FPAP skutečně jednal jako hospodářský subjekt činný na termínových trzích s ropnými produkty. Zároveň je však hospodářským subjektem v odvětví rybolovu, neboť získává pro společnost CECOMER, zakládajícího člena a člena správní rady FPAP, a ústředí nákupu pro námořní družstva palivo za cenu, která je odlišná od ceny, za kterou by ji tato společnost běžně koupila na trhu. Když je operace spojená se získáváním opcí, což je operace spekulativní povahy, úspěšná, cena za palivo postoupená družstevním společnostem je nižší než tržní cena. FPAP nese tedy riziko, neboť doufá, že toto riziko bude finančně výnosné. Námořní družstva pak toto palivo dále prodávají rybářským podnikům za cenu, za kterou jej mohly získat od společnosti

⁽⁴⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 17. února 1993, spojené věci C-159/91 a C-160/91, AGF-Cancava, Sb. rozh. 1993, s. I-637.

⁽⁵⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 10. ledna 2006, C-222/04, Cassa di Risparmio, Sb. rozh. 2006, s. I-289.

CECOMER. Vlastnosti operací spojených s převodem vlastnictví paliva získaného fondem FPAP na CECOMER, družstevní společnost maloobchodníků, nejsou známy; nicméně, a i když je CECOMER zakládajícím členem FPAP, jedná se o operace uskutečněné mezi dvěma nezávislými hospodářskými subjekty. Tyto operace spojené s převodem vlastnictví paliva jsou posuzovány, jako by byly smluvní povahy; i když úmluvy, podle kterých se tyto operace uskutečňují, ve skutečnosti vykazují velmi pravděpodobně zvláštnosti, přesto zůstávají úmluvami podle soukromého práva, a tudíž smlouvami podle soukromého práva. Činnost FPAP spočívající v intervencích na termínových trzích s ropnými produkty v podobě nákupu těchto produktů s cílem poskytnout je následně obchodní společnosti CECOMER, je zjevně činností ekonomické povahy. Ve svém rozhodnutí zahájit řízení Komise dále uvedla: „Předmětem FPAP je umožnit získávání finančních opcí na termínových trzích. I když toto není výslovně upřesněno, tyto termínové trhy jsou zjevně trhy s ropou nebo jejími deriváty. Takto se jeví, že FPAP, i když je zřízen ve formě odborového svazu, obchoduje na těchto termínových trzích tak, že nakupuje a prodává opce způsobem, jakým by to dělala běžná soukromá společnost činná na tomto typu trhů a fungující podle pravidel tržního hospodářství.“ Francie ani FPAP ve svých odpovědích nepopřely, že by FPAP prováděl operace spojené s nákupem a prodejem opcí. Francie v tomto ohledu neměla žádnou připomínku; pokud jde o FPAP, tento pouze uvádí, že „FPAP intervenoval na světovém trhu s ‚komoditami‘ ve spojení s makléři nebo specializovanými finančním ústavami. Je obtížné si představit konkurenceschopnější, rozsáhlejší a kolísavější trh. Fond tedy neměl vzhledem k ostatním subjektům působícím na trhu žádnou sazební výhodu ani zvláštní podmínky ... Otázka se tedy týká původu zálohových účtů ...“, nezpochybňuje tedy tvrzení Komise, podle kterého se na těchto termínových trzích jedná o běžný hospodářský subjekt. Dále je nutné poznamenat, že úkolem FPAP není v žádném případě být správcem veřejných finančních prostředků ve veřejném zájmu. Za úkol rovněž nelze považovat výkon výsad veřejné moci ze strany státu či jiné organizace, za kterou stát odpovídá.

- (50) FPAP je tedy evidentně nutné ve smyslu práva Společenství o hospodářské soutěži považovat za podnik. Není nutné se zabývat jeho povahou či statusem. Zejména je bezpředmětná skutečnost, zda se eventuálně jednalo o neziskovou organizaci. Ostatně pokud ho budeme považovat, abychom použili samotná slova FPAP, „za sjednotitele spotřebitelů ropných produktů, kteří se chtějí spíše chránit před trhem než do něj zasahovat“, tito „spotřebitelé“ jsou ve skutečnosti hospodářskými subjekty (námořními družstvy a rybářskými podniky), které se snaží snížit své provozní náklady. Tato reakce, která je ze strany hospodářských subjektů zcela logická, nicméně brání tomu, aby bylo tyto subjekty možné považovat za individuální spotřebitele podle čl. 87 odst. 2 písm. a) Smlouvy, který povoluje podporu sociální povahy ve prospěch individuálních spotřebitelů. Odůvodnění předložené Francií či samotným FPAP, které se týká jak jeho

statusu, způsobu fungování, úkolů, tak i jeho zvláštního postavení na trhu s ropnými produkty, nelze tudíž zohlednit.

4.1.1.2 Zásada soukromého věřitele ⁽⁶⁾

- (51) Komise se domnívá, že je v této věci oprávněná posoudit existenci státní podpory na základě použití zásady soukromého věřitele.
- (52) Prostředky pocházející ze tří záloh, jejichž podmínky poskytnutí jsou známy, měly být vráceny zpět s úrokovou sazbou ve výši 4,45 %. Pokud jde o možnou čtvrtou zálohu ve výši 12 miliónů EUR, můžeme předpokládat, že její poskytnutí proběhlo za stejných či velmi podobných podmínek. Tento kapitál poskytnutý státem tedy ve skutečnosti odpovídá půjčce poskytnuté s touto úrokovou sazbou. Tato úroková sazba je určitě vyšší než referenční úroková sazba použitá Komisí pro stanovení přítomnosti prvku podpory ve zvýhodněné půjčce, neboť referenční úroková sazba byla v roce 2004 stanovena na 4,43 % ⁽⁷⁾ a od 1. ledna 2005 na 4,08 % ⁽⁸⁾. Teoreticky by pak v poskytnutých zálohách nemusela být přítomna státní podpora, kdyby tyto zálohy byly poskytnuty za běžných podmínek tržního hospodářství.
- (53) Komise se nicméně domnívá, že tyto zálohy nebyly poskytnuty za běžných tržních podmínek, neboť žádný soukromý věřitel by nesouhlasil s poskytnutím příslušných částek z důvodu neexistence záruky ohledně životaschopnosti činnosti FPAP a pravděpodobnosti návratnosti částek po splatnosti.

- (54) Počáteční kapitál FPAP tvoří příspěvky členů (viz 23. a 25. bod odůvodnění). Ani Francie ani FPAP neposkytly žádné číselné údaje ohledně finančních prostředků pocházejících z těchto příspěvků. Podle odůvodnění připojeného k odpovědi ze dne 21. dubna 2006 se francouzské orgány poté, co uvedly, že „během vypracování odpovědi ze dne 6. prosince 2005 byly tyto informace uvedeny v návrhu, ale zrušeny při meziministerském schvalování“, ostatně domnívají, že „není nutné v tuto chvíli odpovídat.“

⁽⁶⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 29. dubna 1999, C-342/96, Španělsko v. Komise, Sb. rozh. 1999, s. I-2459; rozsudek Soudního dvora ze dne 29. června 1999, C-256/97, DMTransports, Sb. rozh. 1999, s. I-3913; rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 11. července 2002, T-152/99, Andrès Molina, Sb. rozh. 2002, s. II-3049.

⁽⁷⁾ Úř. věst. C 307, 17.12.2003, s. 11.

⁽⁸⁾ Úř. věst. C 220, 8.9.2005, s. 2.

- (55) Komise je nicméně toho názoru, že se v porovnání s pravděpodobným rozsahem výdajů jedná o relativně nízké částky. Hrubý odhad lze vlastně odvodit z údajů uvedených ve spisu podepsaném generálním tajemníkem FPAP, v „Podrobném návodu FPAP“ z listopadu 2004 a v „informační poznámce FPAP“ z ledna 2006: přibližně 2 500 členů (počet členů FPAP dle francouzských orgánů) platí vstupní poplatek ve výši 150 EUR, neboli 375 000 EUR, ke kterým se připočtou příspěvky pokrývající vlastní záruku proti riziku (viz 25. bod odůvodnění). Za předpokladu, že je zajištěn veškerý objem spotřebované nafty a bude se vycházet z orientační spotřeby trawleru o délce 24 metrů udávané fondem FPAP (přibližně 10 tun paliva týdně), z hypoteticky maximální činnosti v rozsahu 48 týdnů ročně, tedy spotřeba 480 tun (i když se počet týdnů blíží spíše 38 až 40 nežli 48) a jednotné hodnoty příspěvku fondu FPAP, neboli 0,0035 EUR na litr, dostaneme se u 2 500 lodí na celkovou částku 4 200 000 EUR ročně. Třetí zdroj příspěvků je spojen s možností zakotvenou ve stanovách, a to že odborový svaz přijme do svého středu, avšak v maximálním počtu představujícím 5 % členů, „jakoukoliv osobu připravenou poskytnout odborovému svazu morální podporu“. Zřejmě se jedná o okrajovou částku. Bez jakýchkoliv údajů ohledně počtu těchto členů připravených poskytnout morální podporu a ohledně výše jejich příspěvků budeme vycházet z velmi vysokého hypotetického odhadu a navýšíme příjmy řádově o 125 000 EUR (125 členů, kteří nevykonávají činnosti spojené s rybolovem, neboli maximální stanovami FPAP povolený počet $[5 \% \text{ z } 2\,500 \text{ členů}] \times 1\,000 \text{ EUR}$).
- (56) Celkové příjmy z různých příspěvků by takto činily $4\,200\,000 + 375\,000 + 125\,000$ neboli 4 700 000 EUR ročně. Jedná se o značně optimistický předpoklad vypočtený na základě orientační spotřeby trawleru o délce 24 metrů vykonávající činnost po dobu 48 týdnů ročně a za předpokladu, že byla zajištěna veškerá spotřeba paliva. Komise ho zohledňuje pouze za účelem stanovení, jaká mohla být maximální teoretická výše příjmů FPAP. Jelikož však budeme vycházet z toho, že Francie udává počet členských lodí ve výši 2 385, z čehož je nemalá část pobřežních lodí o délce menší než 12 metrů, jejichž roční spotřeba paliva se blíží spíše 200 tunám nežli 480 vzatým v úvahu při výše uvedeném výpočtu, je pravděpodobné, že skutečná částka je mnohem menší. Vzhledem k tomu, že francouzské loďstvo čítá přibližně 1 500 lodí delších než 12 metrů a že 95,3 % lodí této velikosti je pokryto FPAP⁽⁹⁾, neboli 1 400 lodí, můžeme z toho odvodit, že přibližně 1 000 lodí menších než 12 metrů je rovněž kryto FPAP. Celková výše ročních příjmů je tedy velmi pravděpodobně nižší než 4,7 milionů EUR.
- (57) Po dokončení těchto hypotetických výpočtů příjmů upozorňuje Komise na skutečnost, že FPAP nemá žádné nemovitosti a jeho movitosti tvořené pouze příspěvky členů jsou navíc velmi nízké. Z tohoto důvodu se Komise domnívá, že za běžných podmínek tržního hospodářství by banka, jako například Crédit Maritime, která se představuje dle svých slov jako „přirozený partner odvětví rybolovu“, nikdy nepůjčila (nebo „nezaložila“, abychom se vyjádřili slovy úmluv uzavřených mezi státem a FPAP) zmíněné částky (dokonce ani část těchto částek) fondu FPAP, aby tento obchodoval na termínovém trhu, aniž by nezískala rozumnou záruku solventnosti fondu při splatnosti půjčky.
- (58) Francie namítá, že tento závěr představuje „tvrzení, které se nezakládá na žádném detailním šetření u bank, a že by bylo možné použít mechanismů ručení.“ Nicméně šetření provedené Národní komorou finančních poradců a znalců⁽¹⁰⁾ ve třiceti pěti bankách podalo celkem přesný obraz o normách používaných ve francouzských bankách při poskytování úvěrů zákazníkům. Snaha omezit své úvěrové riziko vzhledem ke svým zákazníkům vede ředitele bank, aby vyžadovali dodržování horních stropů norem vycházejících z celé řady koeficientů, které umožňují posoudit finanční zdraví a schopnost podniku splatit svoji půjčku na základě různých kritérií, jako jsou vlastní zdroje, rozvaha, míra budoucího zadlužení, obrat a finanční náklady. Z této analýzy zejména vyplývá, že koeficient „celkového bankovního zadlužení vlastních zdrojů“ přesahující 2,50 spouští alarm upozorňující na riziko, který ovšem definitivně neohroží poskytnutí půjčky, ale přiměje banku k přijetí větších záruk. Pokud v případě FPAP dáme do souvztažnosti 65 milionů záloh a výše uvedený optimistický odhad vlastních zdrojů (4,7 milionů EUR, viz

⁽⁹⁾ Na rozdíl od toho, co bylo uvedeno v rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení, lodě této kategorie (delší než 12 metrů) nepředstavují 95,3 % členských lodí FPAP. Ve skutečnosti je to 95,3 % lodí této kategorie, které je kryto FPAP.

⁽¹⁰⁾ N. COULON Nové bankovní ukazatele zadlužení podniků BANQUE č. 511 z prosince 1990, citováno panem Alainem Galesnesem v „Bankovní diagnóze podniku“ vydané nakladatelstvím Centre d'Etudes et de Recherches Financières appliquées (CEREFIA) Rennes, 1994/2004.

56. bod odůvodnění), vznikne koeficient 13,82, neboli šestinásobek horního limitu rizika. Samozřejmě pokud by byla skutečná výše záloh vyšší (77 miliónů, při zohlednění možné dodatečné zálohy ve výši 12 miliónů EUR zmíněné v 22. bodě odůvodnění) nebo pokud by byla výše vlastních zdrojů citelně nižší, tento hypotetický koeficient by ještě vzrostl. S takovou mírou rizika by banka nikdy nezvažovala možnost půjčky, ani kdyby bylo použití věcného zajištění (jako je zástava s předáním kupních opcí nebo zástava zásob paliv získaných fondem FPAP) nebo osobního zajištění (hypotéky na osobní majetek členů a zástava jejich lodí) skutečně součástí bankovních technik umožňujících minimalizovat riziko platební neschopnosti. Nicméně je nutno poznamenat, že v případě použití osobního zajištění členů by byly rybářské podniky, pokud jde o členství v FPAP, zřejmě zdrženlivější. Existují ještě další techniky převodu či sdílení rizika spojeného se zákazníkem, jako je spolufinancování půjčky několika bankami, využití ručitelských společností nebo podpora regionálních a departementálních záručních fondů (obecně s protizárukou ručitelských společností), ale v každém případě se záruka poskytuje pouze zcela zdravým a potencionálně rentabilním podnikům a ve výši nepřesahující nikdy 50 % zadlužení (neboli v případě FPAP ve výši mírně přes 30 miliónů EUR, přičemž tady stále zůstává zbylé riziko, které je třikrát vyšší než horní limit rizika).

že odpovědnost FPAP bude v případě významných ztrát kryta jeho členy. Žádný z předložených dokumentů (stanovy, návod, informační poznámka) podobný mechanismus nezmiňují. Jediná úvaha finanční povahy obsažená v těchto dokumentech se týká příspěvku, u kterého je uvedeno, že v případě odchodu člena (článek 10) zůstává příspěvek ve prospěch odborového svazu. Dále Komise uvádí, že zákon ze dne 21. března 1884 (zákon, na základě kterého byl FPAP zřízen), je zákonem, který ve Francii umožnil zřizování profesních odborových svazů. Určitě není v duchu takového zákona způsobovat odpovědnost ekonomické a následně finanční povahy členů dotčeného odborového svazu. Následně Komise nevidí způsob, jakým mohou být v případě velkých finančních ztrát tyto ztráty nahrazeny členy fondu.

- (61) S ohledem na všechny tyto skutečnosti se Komise domnívá, že nebyla dodržena zásada soukromého věřitele.

4.1.1.3 Existence finanční výhody poskytnuté prostřednictvím státních zdrojů

- (59) Pokud Francie ohledně těchto technik uvádí, že „by mohly“ být použity systémy ručení, implicitně připouští, že tedy v tomto případě použity nebyly a že státní záloha byla poskytnuta, aniž by byly vyžadovány záruky, které by byly srovnatelné se zárukami běžně používanými v bankách. Za těchto podmínek dochází Komise k závěru, že Francie se nechovala jako soukromý věřitel a že nemá záruky, že FPAP bude schopen vrátit prostředky, které mu byly dány k dispozici.

- (62) Komise se domnívá, že odhadovaná výše příjmů z různých členských příspěvků by ani při vysokém předpokladu FPAP nikdy neumožnila intervenovat bez vnějších zdrojů na termínovém trhu. Tyto vnější prostředky poskytl stát prostřednictvím organizace OFIMER formou nejméně tří finančních záloh vyplacených v období od listopadu 2004 do října 2005 a dosahujících podle informací sdělených Francií celkové výše 65 miliónů EUR. Čtvrtá záloha ve výši 12 miliónů EUR byla pravděpodobně rovněž vyplacena; z termínů uvedených v odůvodnění zmíněném v 22. bodě odůvodnění ve skutečnosti vyplývá, že podpis úmluvy právě probíhal k tomuto datu.

- (60) Dále FPAP ústy své rady uvádí, že dle francouzského práva je občanskoprávně odpovědný, že tato odpovědnost je neomezená a že v důsledku odborářské činnosti může vznikat odpovědnost za velmi vysoké částky. Komise uvádí, že u organizace typu FPAP mohou být ve hře samozřejmě velmi vysoké částky, neboť operace prováděné na termínových trzích vykazují určitá rizika a mohou způsobit značné ztráty. Nicméně nic neříká,

- (63) Francie neposkytla informace, které by toto posouzení vyvrátily. V tomto odůvodnění můžeme dále číst: „Bylo shledáno [Komisí], že FPAP nemohl vzhledem ke svým prostředkům bez státní vratné zálohy intervenovat. Proti tomuto důkazu nelze předložit žádný argument.“ Pro Komisi byly zároveň tyto zálohy uděleny za podmínek, které nejsou běžnými tržními podmínkami (viz 51. až 61. bod odůvodnění tohoto rozhodnutí).

- (64) Dále Komise připomíná, že ani Francie ani FPAP neposkytly Komisi žádné údaje o výši prostředků vynaložených FPAP na těchto termínových trzích nebo o výsledcích transakcí, které zde byly provedeny. Na základě stejného odůvodnění se francouzské orgány po úvaze rozhodly tyto informace nesdělovat; ve skutečnosti je uvedeno, že „...tyto údaje by mohly být Komisi poskytnuty; nicméně je nutno zvážit, zda je v našem zájmu poskytnout tyto údaje nyní.“ Komise však uvádí, že tyto údaje jí nebyly doručeny ani tímto dopisem ani následně.
- (65) A konečně se Francie, FPAP a jeho rada domnívají, že Komise nemůže rozhodnout o existenci státní podpory, pokud nebylo shledáno neplnění ohledně jejího navrácení (Francie: „vratnou zálohu nelze považovat za státní podporu, neboť splatnost vrácení ještě neuplynula.“ FPAP: „Může či nemůže být tato částka vrácena? To je hlavní otázka, kterou klade Komise“; MQA: „U žádné z půjček udělených Francií ve prospěch FPAP ještě neuplynula doba splatnosti. V tuto chvíli ještě neexistuje žádné neplnění ohledně vrácení ani jakýkoliv počin francouzského státu, z kterého by vyplývalo úplné zrušení dluhu po jeho splatnosti“). Komise v tomto ohledu připomíná, že označení za státní podporu ve prospěch FPAP je v prvopočátku spojeno s rozhodnutím Francie poskytnout FPAP půjčku, kterou by jinak nezískal, a to ani v případě, že by byla dodržena splatnost vrácení. Proto když se Komise dotazuje na platební schopnost FPAP, je to především proto, že tato otázka platební schopnosti FPAP je základním kamenem pro hodnocení situace fondu s ohledem na běžné podmínky poskytnutí půjčky ze strany soukromé banky, a nikoliv proto, že má podezření na záměnu půjčky s běžnou finanční podporou.
- (66) Pokud by se z tohoto pohledu ukázalo, že zálohy nebyly vráceny ve stanovených lhůtách, nebo dokonce nebyly vráceny vůbec, potvrdilo by se jednak, že FPAP nebyl schopen provádět činnosti zakotvené ve svých stanovách bez podpory vnějších finančních prostředků, a jednak, že za běžných tržních podmínek by mu tato finanční podpora nebyla bankou nikdy poskytnuta. Nicméně v tomto ohledu Komise uvádí, že Francie ji nikdy neinformovala o eventuálním vrácení záloh, jejichž příjemcem byl FPAP. Tyto zálohy měly být vráceny ke dni 1. listopadu 2006, pokud jde o zálohu ve výši 15
- miliónů EUR, která byla předmětem úmluvy ze dne 12. listopadu 2004, dále ke dni 1. května 2007, pokud jde o zálohu ve výši 10 miliónů EUR, která byla předmětem úmluvy ze dne 27. května 2005, a ke dni 1. července 2007, pokud jde o zálohu ve výši 40 miliónů EUR, která byla předmětem úmluvy ze dne 11. října 2005 (viz 21. bod odůvodnění). Pokud jde o čtvrtou zálohu, která mohla být určena FPAP (viz 22. bod odůvodnění), není známé datum úmluvy ani datum splatnosti navrácení.
- (67) Tři známé termíny splatnosti již nyní uplynuly. První termín splatnosti uplynul již dokonce v době, kdy Francie Komisi zaslala svůj poslední dopis ze dne 27. listopadu 2006 po rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení. Komise se domnívá, že pokud by tato záloha byla skutečně vrácena, Francie i FPAP by o tom bez prodlení informovaly Komisi, neboť jedním z argumentů proti posouzení Komise bylo, že tyto zálohy nelze považovat za státní podporu, neboť ještě neuplynula lhůta pro jejich vrácení. Není pochyb o tom, že pokud by došlo k vrácení první zálohy, Francie by o tom byla informovala Komisi ve svém dopise ze dne 27. listopadu 2006 a stejně tak by učinila i u druhé a třetí zálohy, které měly být vráceny ke dni 1. května a 1. července 2007, jakož i u eventuální čtvrté zálohy. Navíc zprávy, které se objevily v odborném tisku, naznačují, že až do této chvíle k vrácení nedošlo. Proto se Komise domnívá, že se podpora původně poskytnutá formou zálohy změnila v podporu ve formě přímé dotace.
- (68) Následně se Komise z výše uvedených důvodů domnívá, že státní zálohy představují finanční výhodu poskytnutou ze státních zdrojů.
- #### 4.1.1.4 Existence finanční výhody přičítané státu
- (69) Komise zaznamenala, že tři úmluvy uzavřené mezi státem a FPAP výslovně stanoví, že cílem veřejných prostředků je zavést ochranný mechanismus proti výkyvům mezinárodních cen ropy a že tento mechanismus umožní získávání finančních opcí na termínových trzích. Je však zjevné, že původní likvidita FPAP, která byla doplňována pouze příspěvky členů fondu, by fondu k provádění takových operací nemohla stačit, nebo alespoň ne v takové míře, v jaké byly prováděny. V první úmluvě ze dne 12. listopadu 2004 je totiž uvedeno, že cílem zálohy ve výši 15 miliónů EUR je „umožnit nastartovat tento mechanismus“. Právě díky těmto zálohám byl

FPAP schopen provádět rozsáhlé akviziční operace na termínových trzích.

jedná o společnosti běžně operující na těchto trzích, nebo o společnosti, které byly či mohly být zřízeny stejným způsobem jako FPAP formou profesního odborového svazu v ostatních členských státech, nebo dokonce v samotné Francii.

(70) Jinými slovy se ukázalo, že stát konkrétně podpořil zřízení FPAP, založeného ve formě odborového svazu, a jeho závazek na termínových trzích s ropnými produkty, i když tato činnost neodpovídá běžným činnostem odborových svazů, a to za podmínek hospodářské soutěže se soukromými hospodářskými subjekty, které nejsou běžnými podmínkami hospodářské soutěže. Francie ostatně ode dne 7. října 2005 uznávala, že „vláda podpořila postup zahájený profesními subjekty, kterým bylo zřízení fondu pro předcházení nepředvídaným rizikům v odvětví rybolovu. Tento fond spravovaný profesními subjekty umožňuje rybářům (...) propojit jejich finanční kapacity za účelem nákupu finančních opcí na termínových trzích pro pokrytí rizika spojeného s kolísáním cen paliva“, přičemž zcela opomněla upřesnit, že takzvaná „finanční kapacita“ rybářů existovala díky státním prostředkům, totiž dvěma zálohám, které již byly k tomuto datu vyplaceny. Není nicméně pochyb o tom, že FPAP musel při rozhodování o využití prostředků, které mu byly dány k dispozici, zohlednit požadavky orgánů veřejné moci. Z tohoto hlediska ukázalo zřízení meziministerské inspekční mise pověřené „auditem mechanismu FPAP za současného stavu fungování a ověřením, zda jsou podmínky výdajů v souladu s právem a pravidly týkajícími se veřejných výdajů a rovněž zda jsou v souladu se závazky správců těchto fondů“ na starostlivost státu, aby byly prostředky FPAP využity v souladu s určením stanoveným v těchto úmluvách.

(71) Komise došla k závěru, že vzhledem k výše uvedeným informacím je finanční výhoda, kterou představují zálohy vyplacené FPAP na získávání finančních opcí na termínových trzích s ropou, přičitatelná státu ⁽¹¹⁾.

4.1.1.5 Existence finanční výhody, která narušuje nebo může narušit hospodářskou soutěž

(72) FPAP je příjemcem finanční výhody vůči ostatním společnostem obchodujícím na termínových trzích, ať už se

(73) Francie uvedla, že „FPAP nelze považovat za zvýhodněný vzhledem k ostatním soukromým subjektům, které by mohly hrát stejnou úlohu, neboť je jediným francouzským profesním subjektem, jehož cílem je sdružovat rybářské podniky za účelem nákupu opcí na termínových trzích.“ Jako odpověď Komise uvedla, že s ohledem na pravidla hospodářské soutěže nelze situaci FPAP posuzovat pouze vůči dalším francouzským subjektům sdružujícím rybářské podniky a hrajícím stejnou úlohu jako tento fond, nýbrž vůči všem francouzským a evropským hospodářským subjektům, které mohou obchodovat na termínových trzích s ropnými produkty.

(74) FPAP mimoto popřel skutečnost, že by pro výkon svých činností investora na termínových trzích požíval zvýhodněných podmínek: dle jeho vlastních slov, „Fond obchodoval na světovém trhu s ‚komoditami‘ ve spojení s makléři nebo specializovanými finančními ústavy (...) [Fond] neměl vzhledem k ostatním subjektům působícím na trhu žádnou výhodu sazby ani zvláštní podmínky.“ Komise nebyla toho názoru, že by finanční výhoda FPAP plynula z výsadního postavení FPAP vůči ostatním hospodářským subjektům na trhu, nýbrž z toho, že fond mohl na tomto trhu obchodovat pouze, protože měl k dispozici finanční prostředky, které mu poskytl stát a které překračovaly vlastní finanční možnosti FPAP, přičemž stát je neposkytl za podobných podmínek dalším podnikům, které mohly mít stejný zájem obchodovat na tomto trhu jako FPAP (například podniky dalších odvětví činnosti ovlivněných nárůstem ceny ropy) nebo které na tomto trhu obchodují z důvodů spojených s jejich ekonomickými a obchodními strategiemi (například petrochemické podniky).

⁽¹¹⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 16. května 2002, C-482/99, Francie v. Komise, Sb. rozh. 2002, s. I-4397, zejména body 53 až 56.

- (75) FPAP ostatně uznal existenci této výhody. V dokumentu Konfederace pro námořní spolupráci, který nebyl sdělen Komisi, ale byl zveřejněn na internetové stránce Porotního soudu pro rybolov a akvakulturu v regionu Bretaň⁽¹²⁾, pan de Feuarent prostřednictvím shrnutí základních bodů projednávaných při setkání s regionem Bretaň dne 24. května 2006 uvádí: „Stát k tomuto datu poskytl pomoc ve výši 65 milionů EUR. FPAP ostatně na trhu s ‚komoditami‘ zaznamenal zisk z opcí ve výši několik milionů EUR, což představuje nepopiratelnou přidanou hodnotu.“ Komise z toho vyvodila, že FPAP mohl realizovat operace spojené se získáváním finančních opcí na trzích s ropnými produkty pouze díky veřejným prostředkům, které měl k dispozici, kterými nedisponovaly žádné další subjekty či podniky a z kterých měl přímý zisk. Výhoda, kterou fond získal, tudíž narušila nebo mohla narušit hospodářskou soutěž.

4.1.1.6 Existence finanční výhody, která ovlivňuje obchod mezi členskými státy

- (76) Tím, že FPAP obchodoval na trhu s „komoditami“, jak to uvedl pan de Feuarent, intervenoval na světovém trhu s ropou.
- (77) Jeho činnost tak přesáhla čistě francouzský rámec takovým způsobem, že je možné se oprávněně domnívat, že poskytnuté zálohy ovlivňují obchod mezi členskými státy.

4.1.1.7 Závěr

- (78) Tímto jsou splněny čtyři podmínky pro stanovení existence státní podpory: zálohy vyplacené FPAP jsou ze státních prostředků, jsou přičitatelné státu, narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž a ovlivňují obchod mezi členskými státy. Podpora, jejímž příjemcem je FPAP, představuje tedy státní podporu podle článku 87 Smlouvy o ES, pokud jde o část obchodní likvidity pocházející ze státních prostředků a využitou na získávání opcí na termínových trzích s ropnými produkty.

4.1.2 Slučitelnost se společným trhem

- (79) Jak je uvedeno v úmluvách mezi státem a FPAP, tato státní podpora ve formě záloh měla za cíl nastartovat intervence FPAP na termínových trzích s ropou a jejími deriváty a jejich následné pokračování. Jedná se o provozní podporu FPAP. Francie ostatně ve svém dopise ze dne 6. prosince 2005 uznala, že uvedené částky byly vyplaceny „za účelem zajištění fungování FPAP“.
- (80) Podle čl. 87 odst. 2 a 3 Smlouvy jsou nebo mohou být některé kategorie podpory považovány za slučitelné se společným trhem. Bylo nutné vyšetřit, zda lze tuto podporu FPAP zařadit do jedné z těchto kategorií.
- (81) Komise uvedla, že tato podpora neodpovídá případům upraveným v čl. 87 odst. 2.
- (82) Podpora není ve skutečnosti určená k náhradě škod způsobených přírodními pohromami nebo jinými mimořádnými událostmi. Komise v tomto smyslu připomněla, že výkyvy cen ropy jsou spojené s hospodářskou činností. Tyto výkyvy se dotýkají rovněž dalších odvětví činnosti, které spotřebovávají ropné produkty ve všech členských státech Evropské unie, a nelze je považovat za přírodní pohromu ani mimořádnou událost ve smyslu článku 87 Smlouvy. Tato podpora není tudíž podle čl. 87 odst. 2 písm. b) Smlouvy slučitelná se společným trhem.
- (83) Tuto podporu nelze rovněž považovat za slučitelnou se společným trhem na základě přímého použití čl. 87 odst. 3 Smlouvy s různými případy, které jsou zde upraveny.

- a) Evidentně se nejedná o podporu, která má napomáhat hospodářskému rozvoji oblastí s mimořádně nízkou životní úrovní nebo s vysokou nezaměstnaností (případ upravený v čl. 87 odst. 3 písm. a)). Cílem této podpory je totiž umožnit FPAP obchodovat na relevantních termínových trzích. Tato podpora nemá nic společného s podporami uvedenými ve výše zmíněném písmenu a).

⁽¹²⁾ <http://pecheaquaculture.region-bretagne.fr>

b) FPAP nelze považovat za významný projekt evropského zájmu nebo podporu, která má napravit vážnou poruchu v hospodářství členského státu (případy upravené v čl. 87 odst. 3 písm. b)). FPAP je totiž specificky francouzský a ostatní členské státy nevyjádřily záměr vytvořit fondy stejného typu; chybí tedy tudíž evropský rozměr tohoto fondu. Pokud jde o úvahu, zda se jedná o podporu, která má napravit vážnou poruchu v hospodářství členského státu, Komise uvedla, že zde není žádný prvek, který by umožňoval říci, že by peněžní prostředky umožnily fondu tohoto typu zjednat takovou nápravu. Pokud jde o podporu ve prospěch samotného FPAP, příjemcem podpory je pouze jediný hospodářský subjekt a, i když se poskytnutá podpora propojí s rybářskými podniky, není podpora přínosem pro hospodářství celého členského státu. Komise ostatně uvedla, že byla vždy toho názoru, že orgánům veřejné moci nepřísluší finančně zasahovat proti těmto vzrůstajícím cenám ropy; jejich úloha musí naopak spočívat v provádění takových politik vůči podnikům, které by je vedly k přizpůsobení se novým hospodářským podmínkám vniklým v důsledku tohoto navýšení. Proto podpora, jejímž cílem je umožnit hospodářskému subjektu obchodovat na relevantních termínových trzích, neodpovídá kýžnému cíli.

c) Existence FPAP nemůže sama od sebe vyhovět podmínce čl. 87 odst. 3 písm. c), který stanoví, že slučitelné se společným trhem mohou být podpory na rozvoj určitých hospodářských činností nebo hospodářských oblastí, pokud nemění podmínky obchodu v takové míře, jež by byla v rozporu se společným zájmem. V podstatě žádný prvek neukázal, že by byl rozvoj či navýšení činností spojených s obchodováním na termínových trzích s ropou žádoucí. Kromě toho není tato činnost spojena s hospodářskou oblastí. Proto tuto podporu nelze považovat za slučitelnou se společným trhem podle výše uvedeného písmene c).

d) A konečně, tento druh podpory není obsažen mezi kategoriemi podpor, které by byly považovány za slučitelné se společným trhem na základě rozhodnutí Rady přijatého v souladu s čl. 87 odst. 3 písm. e).

(84) Komise ostatně uvedla, že se na tuto provozní podporu FPAP nepoužil žádný z pokynů, které přijala za účelem analýzy státních podpor.

(85) Z toho tedy na závěr vyplývá, že podporu FPAP na získávání opcí na termínových trzích nelze považovat za slučitelnou se společným trhem s ohledem na žádnou z výjimek povolených Smlouvou.

4.2 Podpora ve prospěch rybářských podniků: snížení výdajů na palivo

(86) Než Komise přistoupila k posouzení podpory, na jejímž základě bylo zahájeno formální vyšetřovací řízení, musela se vyjádřit k argumentu FPAP, který se domníval, že by se na podporu vyplacenou jemu samotnému a rybářským podnikům mělo nahlížet ve světle zvýšení prahu *de minimis* v odvětví rybolovu. Podle FPAP by byly dotčené částky (přibližně 16 000 EUR v průměru na podnik po odečtení podpory, kterou považuje za přímou sociální podporu rybářům) jednoznačně nižší než částky, u kterých probíhalo schvalování v okamžiku výplaty náhrad fondem FPAP (30 000 EUR na podnik) ⁽¹³⁾. Francouzské orgány se ve své odpovědi rovněž odvolaly na zvýšení prahu *de minimis*, aniž by však požadovaly jeho použití na tuto podporu.

(87) Komise nejdříve připomněla, že podle článku 3 nařízení Komise (ES) č. 1860/2004 ze dne 6. října 2004 o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na podporu *de minimis* v zemědělském odvětví a odvětví rybolovu ⁽¹⁴⁾, ustanovení platné v době, kdy byly udělovány podpory rybářským podnikům, činila maximální výše podpory *de minimis* jednou za tři roky 3 000 EUR na podnik; podpory zvažované v tomto rozhodnutí značně překračují tyto částky a Francie se ve svých připomínkách vlastně nezmínila o možném použití tohoto stropu na podniky, které by mohly být jeho příjemci. I když je částka ve výši 30 000 EUR uvedená v nařízení (ES) č. 875/2007, které bylo v nedávné době přijato Komisí ⁽¹⁵⁾, vyšší než výše FPAP uvedených 16 000 EUR, tato částka představuje pouze průměrnou výši. Ostatně Francie k této částce ve výši 16 000 EUR došla chybně, neboť odečetla část podpory, kterou označuje za sociální podporu a kterou je při analýze nutno zohlednit (viz 116. a 117. bod odůvodnění). Vzhledem různorodosti velikostí rybářských podniků, které jsou členy FPAP, si tedy můžeme být jisti, že výše podpory poskytnuté některým podnikům je vyšší než 30 000 EUR. Například

⁽¹³⁾ Tento práh je prahem, který byl v konečné fázi přijat v nařízení Komise (ES) č. 875/2007 (viz poznámka pod čarou 14).

⁽¹⁴⁾ Úř. věst. L 325, 28.10.2004, s. 4.

⁽¹⁵⁾ Viz poznámka pod čarou 14.

u trawlerů o délce 20 až 25 metrů činí výše roční náhrady přibližně 35 000 EUR, neboli 70 000 EUR za roky 2005 a 2006 ⁽¹⁶⁾. Nicméně jak bylo uvedeno výše, Francie nepožádala o použití nového stropu *de minimis* a neposkytla žádný důkaz o tom, že by tak učinila. Vzhledem k výše uvedenému měla tedy Komise v rámci stálého šetření režimů státní podpory povinnost ověřit soulad těchto podpor s ohledem na ustanovení článku 87 Smlouvy.

4.2.1 Existence státní podpory

- (88) Francie se domnívala, že Komise není oprávněná posoudit existenci státní podpory ohledně tohoto aspektu činnosti fondu. Podle Francie „označení za státní podporu může vycházet pouze z analýzy *ad hoc* vratné zálohy státu a nikoliv z analýzy činností FPAP. Francouzské orgány si tedy přejí, aby se zohlednila pouze první část 3.1 hodnocení. Část 3.2 znovu odsuzuje činnosti FPAP, který je profesním odborovým svazem a realizuje svoji činnost v podobě nákupu opcí s cílem ochrany svých členů proti výkyvům ceny nafty.“ ⁽¹⁷⁾

- (89) Ve své odpovědi Komise připomněla, že v souladu s ustálenou judikaturou není státní podpora charakterizována svými příčinami a svými cíli, ale je vymezena v závislosti na svých účincích ⁽¹⁸⁾. Kromě získávání finančních opcí na termínových trzích je podle úmluv uzavřených se státem úkolem FPAP vyplácet rybářským podnikům vyrovnávací platbu odpovídající cenovému rozdílu mezi maximální krytou cenou a průměrnou měsíční cenou cenového indexu pro příslušný měsíc. Komise je tudíž toho názoru, že rybářské podniky byly příjemci zvláštních výhod, které jim poskytoval systém zavedený FPAP, a je proto nutné analyzovat účinky zálohy poskytnuté státem nejen z pohledu výhody poskytnuté fondu FPAP, nýbrž i z pohledu výhod poskytnutých rybářským podnikům.

⁽¹⁶⁾ Zdroj: Regionální hospodářský zpravodaj o rybolovu v Bretani. „Výsledky drobného loďstva 2005/2006“ Souhrnná poznámka.

⁽¹⁷⁾ Odkazy na části 3.1 a 3.2 se týkají rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení uvedeného v bodě 11. Část 3.1 se týkala podpory na získávání opcí na termínových trzích a finančních výhod, které z ní pro FPAP a rybářské podniky vyplývají; část 3.2 se týkala náhrad na nákup paliva pro tyto podniky.

⁽¹⁸⁾ Zejména: rozsudky Soudního dvora ze dne 2. července 1974, Itálie v. Komise, 173/73, Sb. rozh. 1974, s. 709; ze dne 26. září 1996, Francie v. Komise, tzv. „Kimberly Clark“, C-241/94, Sb. rozh. 1996, s. I-4551; ze dne 12. října 2000, Španělsko v. Komise, C-480/98, Sb. rozh. 2000, s. I-8717; a ze dne 12. prosince 2002, Belgie v. Komise, C-5/01, Sb. rozh. 2002, s. I-11991.

4.2.1.1 Existence finanční výhody poskytnuté ze státních prostředků

- (90) Výhoda, kterou měly rybářské podniky z činností FPAP, má dvě podoby: na jedné straně spočívá výhoda v možnosti získat palivo za zvýhodněnou cenu a na straně druhé má podobu odškodnění částečně vyrovnávajícího výdaje za palivo.
- (91) Pokud jde o první aspekt, umožnilo získávání opcí na termínových trzích ze strany FPAP, který pak odprodával palivo koupené na termínových trzích společnosti CECOMER, ústředí nákupu pro námořní družstva, podnikům, které jsou členy FPAP, nakupovat palivo získané těmito družstvy za cenu nižší, než byla běžná tržní cena. Avšak jak již bylo uvedeno výše (viz 75. bod odůvodnění tohoto rozhodnutí), to bylo možné pouze proto, že „stát k tomuto datu poskytl pomoc ve výši 65 milionů EUR. FPAP ostatně na trhu s „komoditami“ zaznamenal zisk z opcí ve výši několika milionů EUR, což představuje nepopiratelnou přidanou hodnotu.“ Komise tedy došla k názoru, že zásobování rybářských podniků palivem za cenu nižší, než je běžná tržní cena, bylo možné díky zálohám poskytnutých státem a vlastním prostředkům FPAP, které představují příspěvky jeho členů a zisky ze spekulativních operací na termínových trzích s ropnými produkty.

- (92) Tento stejný dvojí původ bylo možné vidět v prostředcích (státní prostředky a prostředky ze soukromých činností FPAP), které sloužily k financování vyrovnávacích plateb vyplacených rybářským podnikům.

- (93) Jak je popsáno v 24. bodě odůvodnění tohoto rozhodnutí, FPAP financoval dle úmluv ze dne 12. listopadu 2004 a 27. května 2005 cenový rozdíl mezi „maximální krytou cenou“ a průměrnou měsíční cenou cenového indexu a podle úmluvy ze dne 11. října 2005 rozdíl mezi 0,30 EUR na litr a průměrnou měsíční referenční cenou, pokud tato přesahovala 0,30 EUR.

(94) Původně plánovaný „vyrovnávací“ mechanismus vycházel z předpokladu, že vysoké náklady v poměru k referenční ceně by mohly být v období vyšších cen vyrovnány díky příspěvkům členů placeným v období nižších cen. Systém by pak fungoval na principu samofinancování. Když se podíváme na dokument pana de Feuardenta, již zmíněný v 75. bodě odůvodnění tohoto rozhodnutí, „byl FPAP technicky schopný získat první opce od dubna 2004; v této době mohly být potřeby CECOMER (přibližně 200 milionů litrů) za rok 2005 kryty ve výši 0,28 centů/l za přibližně 4 milióny EUR“. Díky svým vlastním prostředkům by zřejmě FPAP na začátku roku 2004 býval mohl čelit relativně malým potřebám spojeným s „pojištěním nafty“ tímto způsobem. Ukázalo se tedy, že se svou původní koncepcí by býval mohl být fond soběstačný.

(95) Nicméně jelikož se ceny ropy dlouhodobě pohybovaly na vysoké úrovni a povědomí o členství v FPAP se velmi rozšířilo, stoupal rychle počet členů. Důsledkem toho se náklady na toto „pojištění nafty“ prudce zvýšily a mohly být hrazeny pouze díky zálohám, které fondu FPAP vyplatil stát.

(96) Pokud se pokusíme odhadnout výši prostředků, které FPAP potřeboval, aby mohl čelit výdajům na „pojištění nafty“ v roce 2005, můžeme vyjít z předpokladu, že míra spotřeby paliva, za kterou rybářské podniky vyžadovaly vyrovnávací platbu, se z 200 milionů litrů (viz 94. bod odůvodnění) pravděpodobně posunula k objemu, který lze odhadnout na téměř 900 milionů litrů. Pokud totiž opět použijeme průměrné hodnoty roční spotřeby, ze kterých se vycházelo při výpočtech uvedených v 55. a 56. bodě odůvodnění, činila by spotřeba 1 000 lodí do 12 metrů $1\,000 \times 200$ tun/loď, neboli 200 000 tun, a spotřeba lodí delších než 12 metrů by činila $1\,400 \text{ lodí} \times 480$ tun/loď, neboli 672 000 tun, což je celkem 872 000 tun (neboli 872 milionů litrů). Ve skutečnosti, jak již bylo uvedeno v 55. bodě odůvodnění, když vezmeme do úvahy, že lodě se věnují rybolovu spíše 38 týdnů ročně nežli 48, blíží se spotřeba spíše 700 000 tunám ($1\,000 \text{ lodí} \text{ do } 12 \text{ m} \times 158 \text{ tun}$, neboli 158 000 tun, a $1\,400 \text{ lodí} \text{ delších než } 12 \text{ m} \times 380 \text{ tun}$, neboli 532 000 tun). Za předpokladu stropu pro vyrovnávací

platby ve výši 12 centů na litr, což je strop použitý u třetí zálohy⁽¹⁹⁾, dosahují finanční potřeby FPAP roční částky ve výši řádově 85 milionů EUR. Vzhledem ke skutečnosti, že rybářské podniky měly zajištěnou zřejmě jen část své spotřeby paliva, byla potřeba finančních prostředků asi nižší, ale v porovnání s původním odhadem ve výši 4 miliónů EUR za rok 2005 zůstává objem řádově na několika desítkách milionů EUR ročně. Je tedy jasné, že FPAP by býval bez vnějších prostředků, v tomto případě záloh vyplacených státem, nemohl plnit krytí zaručené svým členům protihodnotou za jejich příspěvky.

(97) V tomto kontextu byl FPAP příjemcem veřejných prostředků za účelem pokrytí potřeb tohoto „pojištění nafty“ a jeho úkolem bylo tyto prostředky co nejlépe spravovat. Finanční prostředky FPAP se tudíž skládaly z prostředků pocházejících z členských příspěvků, státních záloh a případných zisků z jeho činnosti na termínových trzích s ropou. Část těchto prostředků pocházejících ze státních záloh představuje nezvratně státní prostředky. Pokud jde o zisky realizované na termínových trzích, které rybářským podnikům umožnily získat levnější naftu, mohlo jich být dosaženo jen díky existenci státních prostředků, které poskytly FPAP prostředky na provádění finančních operací na budoucích trzích. I když přesné znění úmluv uzavřených mezi FPAP a CECOMER není známo a nelze jej odvodit z žádného z dokumentů zaslaných Francií, Komise se domnívá, že vyrovnávací platba určená členským podnikům odpovídající cenovému rozdílu by byla nižší, než kdyby CECOMER a námořní družstva dodávaly rybářům palivo koupené na běžném trhu, to znamená bez obchodování FPAP na termínových trzích. Takto přešel zisk z operací FPAP na termínových trzích na CECOMER, zásobovací družstvo námořních družstev, a v konečném sledu na rybářské podniky, které od nich kupují palivo. Praktickým účinkem určitě bylo, že FPAP mohl pokračovat ve vyplácení vyrovnávacích plateb během delšího období, než kdyby byl FPAP jen zprostředkující organizací pověřenou pouze rozdělením uvedených 65 (nebo 77) milionů EUR poskytnutých státem na základě mechanismu „pojištění nafty“.

⁽¹⁹⁾ Viz odstavec II rozhovoru pana D. Bussereaua, ministra zemědělství a rybolovu, který se konal dne 30. června 2005 během valné hromady Národního výboru pro mořský rybolov a mořské chovatelství; dokument k dispozici na následující internetové stránce: http://agriculture.gouv.fr/IMG/pdf/discours_300605_ag-cnmp.pdf

- (98) Komise došla následně k názoru, že právě díky státním prostředkům, které přímo navyšovaly obchodní likviditu FPAP nebo které byly použity pro dosažení zisku dále navyšujícího tuto likviditu, mohly tyto rybářské podniky požívat finanční výhody, neboť měly na jedné straně možnost získat palivo za zvýhodněnou cenu a na straně druhé jim bylo vypláceno odškodnění v podobě vyrovnávací platby vypočtené na základě referenční ceny.

4.2.1.2 Existence finanční výhody přičitatelné státu

- (99) Tři, případně čtyři, úmluvy uzavřené mezi státem a FPAP stanoví, že konečným určením veřejných finančních prostředků vyplacených formou záloh je částečné vyrovnání nákladů na palivo rybářských společností. Vyrovnávací platba vyplacená rybářům formou odškodnění odpovídajícího rozdílu mezi referenční cenou a cenou u čerpací stanice se ještě poji se snížením ceny nafty na čerpací stanici dodavatele, kterým je nejčastěji námořní družstvo.

- (100) Likvidita FPAP, původně tvořená příspěvky členů, poté navýšená o první státní zálohu, umožnila fondu obchodovat na termínových trzích, a dosáhnout tak zisku, avšak tento zisk nebyl dostatečný, aby mu současně umožnil vyplácet zaručené vyrovnávací platby podnikům protihodnotou za jejich příspěvky. Dvě, případně tři, zálohy však fondu umožnily pokračovat v činnostech do té doby, než musel postupně opustit své pozice, aby měl k dispozici prostředky potřebné na vyplacení odškodnění. Komise uvedla, že rozhodnutí týkající se operací na termínových trzích byla přijata předsedou FPAP. Jejich realizace se uskutečnila ve spojení s makléři a specializovanými finančními ústavy (viz 74. bod odůvodnění), jejichž odměňování bylo zajišťováno fondem FPAP za Komisi neznámých podmínek. Jestliže však stanovy FPAP stanoví, že předseda musí „za účelem rozhodnutí o projektech krytí, které mají být realizovány,“ povinně konzultovat správní radu, pak stát v této správní radě zastoupen není. Dokonce i když byl FPAP obecně povinen „vést účetnictví, které na žádost umožní zjistit použití záloh a rozdělení příjmů a výdajů fondu“, stát nerozhodoval ani o strategii, kterou má FPAP sledovat za účelem získávání těchto finančních opcí ani

o výši finanční náhrady, která měla být vyplácena podnikům. Jestliže tedy není pochyb, jak bylo naznačeno v odstavci 4.1.1.4, že je podpora tvořená třemi, popřípadě čtyřmi, zálohami přičitatelná státu, to stejné neplatí pro dodatečné výhody, kterých požívaly rybářské podniky zčásti díky svým příspěvkům a zčásti díky výše uvedené správě veškeré obchodní likvidity FPAP. Jestliže tedy byla konečná podpora vyplácená rybářům díky operacím realizovaným na termínových trzích vyšší než veřejné prostředky, které původně FPAP obdržel, část podpory přesahující výši zálohově poskytnutých veřejných prostředků nevyplynula z rozhodnutí státu. I když není možné z účetního hlediska přesně vymezit, co pochází ze státních prostředků a co z vlastních finančních prostředků, neboť pro obchodování na termínových trzích s ropou a pro vyplacení odškodnění v podobě vyrovnávací platby byla použita veškerá obchodní likvidita, není tedy pro Komisi výhoda odpovídající rozdílu mezi celkovou výší podpor, jejímiž příjemci byly rybářské podniky, a celkovou výší státních záloh poskytnutých rybářským podnikům přičitatelná státu.

4.2.1.3 Existence finanční výhody, která narušuje nebo může narušit hospodářskou soutěž

- (101) Komise dospěla k závěru, že příspěvek rybářským podnikům, které jsou členy FPAP, na jejich výdaje na palivo tyto podniky zvýhodňuje, neboť jsou jedinými podniky, které mohou být příjemci tohoto příspěvku. Jejich pozice je posílena vůči jiným podnikům, které jim konkurují na trhu Společenství, ať už se jedná o jiné rybářské podniky nebo podniky z dalších odvětví hospodářské činnosti, jejichž zájmem je snížit své provozní náklady spojené s výdaji za palivo. Vzhledem k tomu, že se tento ochranný mechanismus navíc vztahuje pouze na rybářské podniky, hodnotí se takto poskytnutá podpora jako podpora v rámci odvětví nedostupná pro ostatní odvětví. Navíc podpora v jakékoli formě, která zvýhodňuje určité odvětví, narušuje nebo může narušit hospodářskou soutěž (viz rozhodnutí Komise 2006/269/ES ze dne 8. února 2006 o daňových odpočtech pro rybáře z povolání (Švédsko) ⁽²⁰⁾, 31. a 35. bod odůvodnění).

⁽²⁰⁾ Úř. věst. L 99, 7.4.2006, s. 21.

- (102) Francie předložila námitku, že tato podpora nezvýhodňovala členské podniky FPAP, jelikož „členství v FPAP je volné a otevřené všem rybářským podnikům s výhradou platby příspěvků“. MQA dodává, že toto členství je otevřené „bez ohledu na strukturu či státní příslušnost příjemce požitku“. FPAP pak závěrem upřesnil, že „členské podniky FPAP jsou v rukou francouzského, ale i španělského a nizozemského kapitálu“.
- (103) Komise došla ve své odpovědi k závěru, že rybářské podniky, které se mohou stát členy FPAP, jsou pouze podniky, které mají své lodě registrovány na metropolitním území Francie nebo v zámořských departementech. Podniky s nizozemským či španělským kapitálem, které drží francouzské lodě, se tedy skutečně mohou stát členy FPAP; jsou to určité tyto lodě, na které se odvolává Francie a FPAP ve svých odpovědích. Ale ostatní lodě Společenství se členy stát nemohou.
- (104) Všechny podniky, které jsou příjemci vyrovnávacích plateb vyplácených FPAP konkurují na trhu Společenství podnikům, jejichž lodě plují pod vlajkou ostatních členských států a které mají rovněž zájem na snížení svých provozních nákladů spojených s výdaji za palivo, ale které nemají k dispozici systém vyrovnávacích plateb typu systému zavedeného FPAP. Z tohoto důvodu výhoda, kterou mají členské rybářské podniky nebo podniky, které ještě nejsou členy, ale mohly by jimi být, to znamená všechny podniky, jejichž lodě plují pod francouzskou vlajkou, představuje jasně narušení hospodářské soutěže.
- (105) FPAP byl mimo jiné toho názoru, že faktory narušení hospodářské soutěže je nutné hledat jinde. S odvoláním na vysoké náklady, které podle FPAP nemají ekonomické opodstatnění a které vyplývají ze správy víceletých orientačních plánů rybářského loďstva, to znamená ze správy celkové kapacity tohoto loďstva, nebo které jsou spojené se správou „produkčních práv“, FPAP zejména uvedl, že „Práva týkající se vnitrostátních politik představují (...) skutečný faktor narušující evropskou hospodářskou soutěž [a] značně přesahují ekonomickou oblast.“
- (106) Komise v tomto ohledu uvedla, že tyto náklady, ať už jsou ve Francii nižší či vyšší než náklady v ostatních členských státech, jsou výsledkem omezení vyplývajících z právního rámce, podle kterého se v současné době

vykonávají rybolovné činnosti. Ve svém sdělení ⁽²¹⁾ ze dne 26. února 2007 o nástrojích řízení rybolovu na základě rybolovných práv Komise připomněla, že odvětví rybolovu Společenství se vyznačuje množstvím nástrojů a řídicích mechanismů a že srovnatelné situace jsou někdy posuzovány velmi odlišným způsobem v závislosti na členském státu. Ze sdělení zejména vyplynulo, že prodej a nákup rybolovných práv je v některých členských státech běžnou praxí, ať už probíhá v rámci zavedených trhů či nepřímo. Náklady uvedené FPAP představují náklady, se kterými se potýkají loďstva různých členských států a odpovídají ekonomickému vývoji odvětví rybolovu. Tyto náklady vyplývají z provádění správních opatření, která vyžaduje a potřebuje společná rybářská politika, na vnitrostátní úrovni. Toto provádění není odůvodněním pro zavádění zvláštních podpor v jednotlivých členských státech. Z tohoto důvodu a na rozdíl od toho, co uvedl FPAP, nelze narušení hospodářské soutěže hodnotit omezeně v rámci „relevantního trhu“, například „regionálního mikrotrhu“, což je pojem, na který se fond odvolává, nýbrž jak je stanoveno ve Smlouvě na úrovni celého společného trhu. Jestliže je tedy cílem podpory FPAP zachovat rybolov v regionálním rámci a zabránit mořským loďům, aby se stáhly do menších hloubek, či trawlerům, aby se zaměřily na specifický druh rybolovu, jak uvedl FPAP, pak tato podpora zcela představuje podporu, která narušuje, nebo může narušit, hospodářskou soutěž a je v tomto ohledu státní podporou.

- (107) Na základě výše uvedených důvodů se tudíž Komise domnívá, že prostředky uvolněné státem, jejichž příjemci byly prostřednictvím FPAP rybářské podniky, narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž.

4.2.1.4 Existence finanční výhody, která ovlivňuje obchod mezi členskými státy

- (108) FPAP nesouhlasí se skutečností, že podpory rybářským podnikům, které jsou členy odborového svazu, ovlivňují výměny mezi členskými státy. Podle FPAP tyto podniky ve skutečnosti vykonávaly svoji činnost v rámci „trhu, který není v žádném případě jednotný, ale který spíše představuje „mozaiku“ regionálních mikrotrhů“.

⁽²¹⁾ KOM(2007) 73 v konečném znění.

(109) Komise v odpovědi uvedla, že celková hodnota vývozu produktů rybolovu a akvakultury z Francie do zbylé části světa dosáhla v roce 2005 výše 1 290 miliardy EUR, z toho 80 % do členských států Evropské unie. Stejně tak celková hodnota dovozu této kategorie produktů do Francie činila v roce 2005 3 693 miliardy EUR, z toho 40 až 60 %, v závislosti na zdroji, bylo z členských států Evropské unie ⁽²²⁾. Celková hodnota francouzské produkce činila pro srovnání 1 868 miliardy EUR. Aniž by bylo třeba provádět velmi detailní ekonomickou analýzu ⁽²³⁾, je tedy jasné, že bez ohledu na změny cen shledané v tomto případě každý den ve francouzských či evropských přístavech představuje objem výměn mezi Francií a zbylou částí Evropy v odhadu dodávek produktů rybolovu a akvakultury značnou část. Opatření na podporu velkého počtu francouzských rybářských podniků (více než 30 % loďstva) prostřednictvím snížení jejich provozních nákladů mají samozřejmě vliv na výměny mezi členskými státy v oblasti rybolovu.

(110) Je tedy zjevné, že výhoda, kterou využívaly rybářské podniky ve formě náhrady části svých provozních nákladů, ovlivňuje výměny mezi členskými státy.

4.2.1.5 Z á v ě r

(111) Čtyři podmínky pro stanovení existence státní podpory jsou splněny jen částečně. Výhoda, které využívaly rybářské podniky, evidentně vyplývá z použití státních prostředků, narušuje nebo může narušit hospodářskou soutěž a ovlivňuje obchod mezi členskými státy. Naproti tomu výhoda je přičitatelná státu pouze do výše záloh, pokud tyto zálohy představují pouze část obchodní likvidity FPAP a pokud stát nezasahoval do voleb prováděných FPAP za účelem zúročení prostředků, které mu byly dány k dispozici. Proto může Komise konstatovat existenci státní podpory ve smyslu článku 87 Smlouvy o ES pouze do výše vkladu veřejných finančních prostředků, to znamená 65, nebo 77 miliónů EUR.

(112) Komise na závěr uvádí, že francouzské orgány bez ohledu na své odpovědi ze dne 7. října 2005 a 21. dubna 2006 vlastně nepopřely závěry Komise o existenci státní podpory. Během přezkumu návrhu finančního zákona na rok 2007 národním shromážděním ministr zemědělství a rybolovu na dotaz týkající se budoucnosti FPAP totiž odpověděl: „FPAP je funkční

ode dne 1. listopadu 2004, ale Evropská komise ho sleduje zblízka, neboť se jedná o státní podporu.“ ⁽²⁴⁾

4.2.2 Slučitelnost se společným trhem

(113) Podle čl. 87 odst. 2 a 3 Smlouvy jsou nebo mohou být některé kategorie podpory považovány za slučitelné se společným trhem.

(114) Komise uvedla, že tyto podpory neodpovídají případům upraveným v čl. 87 odst. 2 Smlouvy.

a) Tím, že MQA tvrdí, že FPAP jednal jako „organizace na ochranu spotřebitelů“ nebo jako „ochránce spotřebitelů ropných produktů“, se zdá, že naznačuje, že by bylo možné podpory ve prospěch rybářských podniků zahrnout mezi „podpory sociální povahy poskytované individuálním spotřebitelům“ upravené v čl. 87 odst. 1. V tomto ohledu Komise pouze uvádí, že tento odstavec se výslovně týká „individuálních spotřebitelů“ a nikoliv podniků, a proto jej v tomto případě nelze použít (viz rovněž 50. bod odůvodnění tohoto rozhodnutí). Tato podpora není tudíž podle čl. 87 odst. 2 písm. a) Smlouvy slučitelná se společným trhem.

b) Tato podpora nepředstavuje podporu určenou k náhradě škod způsobených přírodními pohromami nebo jinými mimořádnými událostmi. Výkyvy cen ropy jsou vlastně spojené s hospodářskou činností. Tyto výkyvy se dotýkají rovněž dalších odvětví činnosti, které spotřebovávají ropné produkty ve všech členských státech Evropské unie a nelze je ve smyslu čl. 87 odst. 2 písm. b) považovat za přírodní pohromu ani mimořádnou událost. Nicméně k této analýze MQA namítá, že podpora skutečně následovala po výjimečné situaci, „neboť sama Komise připouští výjimečné hospodářské a sociální potíže odvětví“. Je skutečně pravda, že odvětví rybolovu musí čelit zvláštním obtížím, které Komise detailně analyzovala ve svém sdělení ⁽²⁵⁾ ze dne 9. března 2006 „O zlepšování hospodářské situace v odvětví rybolovu“. V tomto sdělení Komise ukázala, že zdroje hospodářských a sociálních obtíží odvětví vyplývají z jeho strukturálního nepřizpůsobení se omezením

⁽²²⁾ Zdroje: OFIMER Klíčové údaje z odvětví rybolovu a akvakultury ve Francii, ročník 2006. Rovněž Eurostat a Global Trade Information Service.

⁽²³⁾ Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 30. dubna 1998, T-241/95, Het Vlaamse Gewest v. Komise, Sb. rozh. 1998, s. II-717, bod 67.

⁽²⁴⁾ Národní shromáždění – zápis ze zasedání ze dne 25. října 2006, slyšení pana Dominiquea Bussereaua, ministra zemědělství a rybolovu.

⁽²⁵⁾ KOM(2006) v konečném znění.

zatěžujícím jeho činnost. Navíc Komise v tomto sdělení formulovala několik návrhů na překonání hospodářských obtíží odvětví rybolovu. Po přezkoumání slučitelnosti některých provozních podpor Komise velmi jasně uvádí: „Současné obtíže v odvětví rybolovu se stupňují vzhledem k nedávnému nárůstu cen pohonných hmot. To vede k tomu, že se z odvětví rybolovu ozývají hlasy volající po veřejné intervenci, která by tento náhlý nárůst nákladů kompenzovala. Takováto podpora by byla provozní podporou, která není slučitelná se Smlouvou. Komise by žádnou podporu oznámenou pro tento účel neschválila.“ K záručnímu nástroji srovnatelnému s nástrojem koncipovaným původně během zřizování FPAP Komise doplňuje „Komise by takovýto režim mohla schválit pouze tehdy, pokud by poskytoval záruky splacení veškeré veřejné podpory za obchodních podmínek, což se za současné hospodářské situace jeví jako velmi nepravděpodobné“. Výkyvy ve výši vstupních nákladů, jako nákladů na palivo, jsou součástí hospodářské činnosti a nemohou samy o sobě představovat mimořádnou událost.

Vzhledem k výše uvedenému dochází Komise k závěru, že zmíněná státní podpora, jejímiž příjemci byly rybářské podniky, není ve smyslu čl. 87 odst. 2 písm. b) Smlouvy slučitelná se společným trhem.

(115) Tuto podporu nelze rovněž považovat za slučitelnou se společným trhem na základě použití čl. 87 odst. 3 Smlouvy s různými případy, které jsou zde upraveny.

a) Evidentně se nejedná o podporu, která má napomáhat hospodářskému rozvoji oblastí s mimořádně nízkou životní úrovní nebo s vysokou nezaměstnaností (případ upravený v čl. 87 odst. 3 písm. a) Smlouvy). Cílem této podpory je snížit provozní náklady rybářských podniků. FPAP ovšem uvádí, že cílem této podpory je zachovat rybolov v regionálním rámci. Nicméně Komise konstatuje, že je tato podpora udělována rybářským podnikům bez ohledu na sídlo těchto podniků či domovský přístav lodí, který využívají. Tato podpora nemá tedy nic společného s podporou uvedenou ve výše zmíněném písmenu a).

b) Tuto podporu nelze rovněž považovat za podporu určenou na podporu uskutečnění významného projektu společného evropského zájmu nebo na nápravu vážné poruchy hospodářství členského státu. Nemá vazbu na žádný významný projekt společného evropského zájmu. Nelze ji ani považovat za podporu určenou na nápravu vážné poruchy

hospodářství členského státu. Cílem podpory udělené rybářským podnikům je totiž náprava potíží podniků jednoho konkrétního hospodářského odvětví a nikoliv celého francouzského hospodářství. Odvětvová povaha této podpory je nepopiratelná, neboť navýšení cen ropy neovlivnilo pouze podniky z odvětví rybolovu, nýbrž všechny podniky, všechna odvětví činnosti. A v tomto ohledu byla vždy Komise toho názoru, že veřejným orgánům nepřísluší finančně zasahovat s cílem kompenzovat tento nárůst, nýbrž naopak podněcovat podniky, aby se přizpůsobily novým hospodářským podmínkám, které z tohoto navýšení vyplývají. Proto vzhledem k výše uvedenému Komise shledala, že podporu FPAP ve prospěch rybářských podniků nelze ve smyslu čl. 87 odst. 3 písm. b) považovat za slučitelnou.

c) Pokud jde o čl. 87 odst. 3 písm. c), snížení výdajů na palivo nemůže samo o sobě vyhovět podmínce výše uvedeného písmene c), podle které může být se společným trhem slučitelná podpora na rozvoj určitých hospodářských činností nebo hospodářských oblastí, pokud nemění podmínky obchodu v takové míře, jež by byla v rozporu se společným zájmem. Cílem dotčené podpory není ve skutečnosti podpora rozvoje rybolovných činností ve smyslu udržitelného rybolovu v souladu s cíli společné rybářské politiky, nýbrž naopak zachováva míru intenzity rybolovu, aniž by vedla rybářské podniky ke snížení výdajů za palivo. Ve svém důsledku pak zpomaluje potřebné přizpůsobení se podniků odvětví rybolovu obtížím, které vyplývají z nárůstu cen ropy. Kromě toho není tato činnost spojena s hospodářskou oblastí. Proto tuto podporu nelze podle čl. 87 odst. 3 písm. c) považovat za slučitelnou se společným trhem.

d) A konečně tyto kategorie podpory nejsou zjevně obsaženy mezi podporami určenými na pomoc kultuře a zachování kulturního dědictví ani mezi podporami považovanými za slučitelné se společným trhem na základě rozhodnutí Rady přijatého v souladu s čl. 87 odst. 3 písm. e).

(116) Z výše uvedeného vyplývá, že státní podpora poskytnutá rybářským podnikům za účelem snížení výdajů na palivo neodpovídá žádné z výjimek stanovených článkem 87 Smlouvy.

(117) Jelikož se jedná o podporu rybářským podnikům, je nutno tyto podniky posoudit rovněž ve světle pokynů pro posuzování státní podpory v odvětví rybolovu a akvakultury (dále jen „pokyny“).

- (118) Cílem této podpory je snížit provozní náklady rybářských podniků. Má povahu provozní podpory.
- (119) Komise nejdříve připomíná, že podle bodu 3.5 těchto pokynů „nesmí mít státní podpory ochranné účinky, musí sloužit k podpoře racionalizace a efektivity produkce a uvádění produktů rybolovu na trh. Veškerá taková podpora musí vyústit v trvalá zlepšení, díky nimž se odvětví bude moci dále rozvíjet již jen na základě tržních zisků.“
- (120) Ale jak již bylo uvedeno v 115. bodě odůvodnění písm. c) tohoto rozhodnutí, snížení výdajů na palivo nemá za cíl rozvoj rybolovných činností ve smyslu udržitelného rybolovu v souladu s cíli společné rybářské politiky, nýbrž zachování shodných činností rybářských podniků. Proto je Komise toho názoru, že tato podpora má skutečně ochranné účinky uvedené v bodě 3.5 pokynů a nelze ji tudíž považovat za slučitelnou se zásadou stanovenou těmito pokyny.
- (121) Francie ovšem ve svých odpovědích k zahájení formálního vyšetřovacího řízení uvedla, že „činnosti FPAP předešly nezbytná opatření, jakou jsou plány na záchranu a restrukturalizaci, které tyto činnosti poté, co budou schváleny, pouze vysvětlí a potvrdí“. Nicméně až mnohem později, a to v lednu 2008, informovala Francie Komisi o zavedení opatření předložených jako opatření na záchranu a restrukturalizaci ve prospěch rybářských podniků, opatření registrovaná Komisí pod číslem NN 09/2008 a v současné době podrobovaná analýze. I pokud bychom přijali argument Francie, podle kterého by činnosti FPAP určitým způsobem předešly opatření na záchranu a restrukturalizaci, nemá to vliv na jejich slučitelnost se společným trhem z důvodu základních rozdílů, které existují mezi opatřeními FPAP a podmínkami, kterými se řídí režimy podpor na záchranu a restrukturalizaci podniků a které jsou popsány v pokynech Společenství o státní podpoře na záchranu a restrukturalizaci podniků v nesnázích⁽²⁶⁾. V rozporu s tím, co je uvedeno v těchto pokynech, byly totiž podpory vyplývající z činností FPAP poskytovány bez rozdílu všem rybářským podnikům a nikoliv jen podnikům v nesnázích. Dále podpory na záchranu nesmí překročit šest měsíců a musí mít podobu vratné půjčky nebo záruky; pokud jde o podpory na restrukturalizaci, musí být poskytovány za přesně stanovených podmínek a po omezenou dobu. Podpory poskytované Francií prostřednictvím FPAP však žádnou z požadovaných podmínek nespĺňují: rybářské podniky jsou příjemci těchto podpor od roku 2004, podpory nejsou poskytovány formou půjčky či záruky a jejich vrácení v rámci plánu restrukturalizace není stanoveno.
- (122) FPAP se rovněž domnívá, že poskytované podpory jsou odůvodněny skutečností, že by se ve skutečnosti jednalo o podporu příjmů zaměstnanců. FPAP v tomto ohledu píše: „FPAP se zřizuje jako ‚sdružení pro předcházení rizikům‘ s cílem vytvořit pro 2 500 členských podniků právní rámec na záchranu ve smyslu francouzského práva.... V tomto smyslu je podpora příjmů zaměstnanců spadající do rámce restrukturalizace povolena. Žádným způsobem nenarušuje pravidla hospodářské soutěže. Naopak vyplývá ze zásad Společenství, které zaměstnancům zaručují důstojný minimální příjem.“ FPAP pokračuje tím, že uvádí, že nezávislý výplatní systém námořníků by ve Francii způsobil, že by zaměstnanci rybářských podniků nedostávali plat, a dokonce by se vůči rejdaři zadlužili. A nakonec upřesňuje, že 25 z 65 miliónů záloh poskytnutých státem „se přímo týká záloh zaměstnancům a posuzuje se jako přímá sociální podpora“. MQA dodává: „Pokud jsou půjčky považovány za podpory ve prospěch nikoliv FPAP, nýbrž členských rybářských podniků, jednalo by se skutečně o sociální podpory. Finanční příspěvek, který by byl poskytnut tímto způsobem, by byl ve skutečnosti přímo spojen s odměňováním námořníků.“
- (123) Tato tvrzení vyvolávají několik připomínek ze strany Komise:
- 1) Nejdříve se podivuje nad tím, že téměř 40 % (25 z 65 miliónů) záloh ze státních finančních prostředků poskytnutých podle tří výše uvedených úmluv (viz 21. bod odůvodnění tohoto rozhodnutí) za účelem získání finančních opcí na termínových trzích s ropnými produkty „se přímo týká záloh zaměstnancům a posuzuje se jako přímá sociální podpora“.

(26) Úř. věst. C 244, 1.10.2004, s. 2.

2) Komise se domnívá, že se zde ze strany FPAP jedná o rétorickou zkratku, která má ukázat, že z činnosti prováděných FPAP spočívajících ve snižování provozních nákladů rybářských podniků a s ohledem na nezávislý výplatní systém těžili *in fine* zaměstnanci těchto podniků. Právě v tomto smyslu by se tyto činnosti mohly posuzovat „jako přímá sociální podpora“. Nicméně žádný údaj ve spisu nevede k předpokladu, že by se jednalo o přímé sociální podpory, to znamená podpory vyplácené FPAP přímo zaměstnancům těchto podniků; což není žádným způsobem zakotveno ve stanovách FPAP (viz 20. bod odůvodnění tohoto rozhodnutí).

3) Ať už by byly podpory případně vypláceny přímo zaměstnancům nebo by činnosti FPAP byly přínosem pro tyto zaměstnance, neboť by jim v důsledku nezávislého výplatního systému umožnily zvýšit své příjmy, Komise připomíná, že v souladu s řádně ustálenou judikaturou⁽²⁷⁾ pojem podpory zahrnuje výhody poskytnuté veřejnými orgány, které v různých formách ulevují od nákladů, jež jdou obvykle k tíži rozpočtu podniku. V tomto smyslu jsou platy nepochybně součástí těchto nákladů a podnik nemůže na jejich vyplacení počítat s veřejnými prostředky. Proto je skutečnost, kdy podle FPAP a MQA z výhod získaných těmito rybářskými podniky v podobě možnosti kupovat palivo za preferenční cenu a částečné náhrady svých výdajů za palivo ve skutečnosti těžili zaměstnanci těchto podniků, za účelem posouzení slučitelnosti těchto podpor se společným trhem irrelevantní. Stačí konstatovat, že účinkem podpor poskytnutých rybářským podnikům díky veřejným prostředkům byla úleva od nákladů, jež jdou běžně k tíži rozpočtu těchto podniků.

4) Stejně tak nemůže Komise přijmout tvrzení, podle kterého by podpora příjmů zaměstnanců byla povolena, neboť by jednak vycházela ze zásad Společenství, které zaměstnancům zaručují důstojný minimální

příjem, a jednak by nezávislý výplatní systém byl zvlášť nepříznivý pro francouzské námořníky. Pravidla týkající se existence minimálního platu jsou totiž na základě zásady subsidiarity ve výlučné pravomoci členských států. Pokud jde o platy námořníků ve Francii, tato povinnost je upravena články L.742-2, D.742-1 a D.742-2 zákoníku práce. Jak je připomenuto v rozsudku Odvolacího soudu v Rennes ze dne 16. června 1998⁽²⁸⁾, tato obecně platná ustanovení se použijí na zaměstnance podle námořního zákoníku práce nezávisle na přijatém způsobu odměňování. Skutečnost, že se rejdař a jeho zaměstnanci na začátku domluví, že námořníci budou vypláceni nezávisle (na případném zisku), nezprošťuje rejdaře od povinnosti zaručit námořníkům během období naložení odměnu alespoň ve výši minimální mzdy. Jinými slovy rybářské podíly musí být alespoň rovny odměně vypočtené s použitím minimální zaručené mzdy. Ustanovení článku 34 námořního zákonu práce⁽²⁹⁾ odkazují v tomto ohledu na „profesní národní dohodu nebo rozšířené odvětvové dohody [pro stanovení] nezávisle na skutečné délce práce jednoho či více období pro výpočet minimální zaručené mzdy nezávisle odměňovaných námořníků“. Odvětvová dohoda zaručující v čl. 9 prvním pododstavci roční minimální hrubou odměnu pro námořníky zaměstnance odměňované nezávisle byla podepsána dne 28. března 2001⁽³⁰⁾. Toto ustanovení se stalo povinným pro všechny zaměstnavatele a všechny zaměstnance spadající do působnosti této dohody na základě mezi-ministerské vyhlášky ze dne 3. července 2003⁽³¹⁾. Mzdové náklady vyplývající z této zákonné povinnosti tedy představují provozní náklady rybářských podniků stejně jako výdaje na palivo. Za těchto podmínek nemůže tedy Komise přijmout tvrzení, podle kterého by byl francouzský stát oprávněn intervenovat, neboť rejdaři se vyhýbají zákonné povinnosti, podle které mají svým zaměstnancům zajistit minimální mzdu, i když jsou zaměstnanci odměňováni nezávisle.

⁽²⁷⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 5. října 1999, C-251/97, Francouzská republika v. Komise, Sb. rozh. 1999, s. I-6639, bod 35.

⁽²⁸⁾ Rozsudek Odvolacího soudu v Rennes ze dne 16. června 1998, Mariou v. Louzaouen, ve Francouzském námořním právu, č. 588, prosinec 1998, s. 1202 a násl. (Editions Lamy).

⁽²⁹⁾ K dispozici na www.legifrance.gouv.fr/

⁽³⁰⁾ Úřední věstník ministerstva zařízení č. 13 ze dne 25. července 2003, k dispozici na www2.equipement.gouv.fr/bulletinofficiel/fiches/BO200313/Une.htm

⁽³¹⁾ Zveřejněno v Úředním věstníku Francouzské republiky 203 ze dne 3. září 2003, s. 15051.

(124) Podle MQA by se rovněž mohlo jednat o socioekonomická opatření: „pokyny (...) uvádějí, že mohou být prohlášena za slučitelná socioekonomická opatření. V tomto případě je FPAP zcela průhledný a opatření považovaná Komisí za podpory mají evidentně socioekonomický charakter.“

(125) Komise shledává, že MQA nepřináší žádný prvek umožňující posoudit dotčené podpory s ohledem na bod 4.5 pokynů, který stanoví, že případ od případu mohou být přímé podpory zaměstnancům odpovídající socioekonomickým opatřením považovány za slučitelné se společným trhem. Tento odstavec vlastně upřesňuje, že lze podporu považovat za slučitelnou pouze, „pokud představuje součást socioekonomických záložních opatření, která nahrazují ušlý příjem související s opatřeními zaměřenými na dosažení úpravy kapacity přijatými podle čl. 11 odst. 1 nařízení (ES) č. 2371/2002“ (nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 ze dne 20. prosince 2002 o zachování a udržitelném využívání rybolovných zdrojů v rámci společné rybářské politiky⁽³²⁾). Zřízení FPAP však nespadá do celkového plánu přijatého v souladu s nařízením (ES) č. 2371/2002 s cílem upravit rybolovné kapacity. Argument předložený MQA tudíž nemůže v žádném případě odůvodnit poskytnutí těchto provozních podpor.

(126) MQA také uvádí, že není přesné tvrdit, že podpory byly poskytnuty bez podmínek. Podle MQA „stát za účelem poskytnutí těchto půjček vyžadoval, aby FPAP předložil četné podpůrné doklady pro vytvoření řádné správy fondu a rovněž určení fondu a jeho členů, kteří měli vytvořit udržitelná řešení s ohledem na nové výrobní podmínky odvětví rybolovu“. MQA trvá na tomto požadavku průhledného účetnictví a na rozhodnutí státu o provedení meziministerské inspekční mise.

(127) Komise konstatuje tento požadavek průhlednosti a kontroly s tím, že se jeví jako základní, neboť se jedná o intervenci financovanou z veřejných prostředků. Komise nicméně lituje, že jí v takovém kontextu průhlednosti francouzské orgány ani přes její požadavky vyjád-

řené během řízení nepředaly veškeré detailní údaje o činnostech fondu. Komise nakonec konstatuje, že nebyla nikdy informována o inspekční misi zmíněné MQA ani *a fortiori* o jejích závěrech požadovaných francouzskými orgány k polovině listopadu 2005.

(128) Proto se Komise domnívá, že zálohy poskytnuté státem očividně spadají do kategorie provozních podpor uvedených v bodu 3.7 pokynů, podle kterého: „státní podpora, která je udělena, aniž by příjemcům ukládala jakékoli závazky ve prospěch cílů společné rybářské politiky, a která je určena ke zlepšení situace podniků a zvýšení jejich obchodní likvidity, (...) je, coby provozní podpora, se společným trhem neslučitelná.“ Tyto zálohy jsou tudíž se společným trhem neslučitelné.

5. ZÁVĚR

(129) Komise shledala, že Francie v rozporu s čl. 88 odst. 3 Smlouvy protiprávně zavedla různá podpůrná opatření, která jsou předmětem tohoto rozhodnutí.

(130) Na základě posouzení uvedeného v části 4.1 tohoto rozhodnutí se Komise domnívá, že navýšení obchodní likvidity FPAP prostřednictvím poskytnutí tří, případně čtyř, záloh v celkové výši 65 milionů EUR, případně 77 milionů EUR, představuje podle čl. 87 odst. 2 a 3 Smlouvy státní podporu neslučitelnou se společným trhem. Vzhledem k tomu, že by žádná banka neposkytla zálohy typu, jaké byly poskytnuty FPAP, a že podle dostupných informací nebyly tyto zálohy vráceny, stala se z těchto záloh přímá dotace (viz 67. bod odůvodnění), a tudíž státní podpora ve zmíněné výši.

(131) Na základě posouzení uvedeného v části 4.2 tohoto rozhodnutí se Komise domnívá, že podpora poskytnutá formou záloh FPAP, která rybářským podnikům umožnila nakupovat palivo za zvýhodněnou cenu a využívat vyrovnávací platby v rámci pojištění nafty, představuje podle čl. 87 odst. 2 a 3 Smlouvy státní podporu neslučitelnou se společným trhem.

⁽³²⁾ Úř. věst. L 358, 31.12.2002, s. 59.

6. NAVRÁCENÍ PODPORY

- (132) Částka státní podpory poskytnutá Francií činí 65 miliónů EUR, nebo 77 miliónů, pokud existovala čtvrtá úmluva. V čl. 14 odst. 1 nařízení č. 659/1999 se stanoví, že je-li v případech protiprávní podpory přijato záporné rozhodnutí, Komise rozhodne, že dotýčný členský stát učiní všechna nezbytná opatření, aby příjemce podporu navrátil. Cíle navrácení podpory je dosaženo, jakmile jsou dotčené podpory, navýšené případně o úroky z prodlení, vráceny příjemcem nebo, jinými slovy, podniky, které z nich skutečně měly prospěch⁽³³⁾. Cíle navrácení podpory bude tudíž dosaženo, až tato částka ve výši 65, nebo 77 miliónů EUR bude navrácena.

- (133) Za účelem stanovení, co má být navrženo z části FPAP a z části rybářskými podniky, je nutno vzít do úvahy skutečnost, že FPAP, ačkoliv na termínových trzích jednal jako hospodářský subjekt, bylo jeho cílem poskytovat náhrady rybářským podnikům v rámci systému pojištění nafty, který zavedl, a dodávat jim palivo za výhodnou cenu. Analýza celkové ekonomie tohoto zvláštního systému provedená v tomto rozhodnutí ukázala, že FPAP splnil svoje poslání tím, že postupně převáděl podporu poskytnutou státem. Z tohoto důvodu představuje podpora, která má být navržena ze strany FPAP, tu část z 65, nebo 77 miliónů EUR, která nebyla převedena na rybářské podniky, a podpora, kterou mají navrátit rybářské podniky, je tedy ta část, která jim byla převedena.

- (134) Komise nemá znalosti o výši částky, která byla skutečně z FPAP převedena rybářským podnikům. Komise v tomto ohledu uvádí, že přes příkaz Francii k poskytnutí potřebných informací o fungování FPAP Francie nesdělila ani způsob používání obchodní likvidity tohoto fondu ani jeho účetnictví. Bez těchto informací a s ohledem na judikaturu Soudního dvora⁽³⁴⁾ je Komise toho názoru, že je nutné poskytnout určité pokyny k metodě, kterou je nutno použít ke stanovení výše podpory, jež má být navržena.

- (135) Při stanovení těchto pokynů vzala Komise do úvahy skutečnost, že s ohledem na úmluvy má FPAP povinnost vést účetnictví umožňující sledovat použití záloh, jakož i rozdělování zdrojů a výdajů, a že se zavázal archivovat účetní doklady po dobu minimálně deseti let a předložit je na vyžádání jednotlivým státním orgánům (viz 27. bod

odůvodnění). Na základě těchto skutečností budou mít orgány či organizace pověřené provedením rozhodnutí o navrácení podpory možnost seznámit se s pohyby obchodní likvidity FPAP a se stavem této obchodní likvidity v okamžiku, kdy má být toto rozhodnutí provedeno. Kromě toho účetnictví rybářských podniků většinou vedou správní seskupení patřící pod středisko pro řízení drobného rybolovu, které je zastoupeno ve správní radě FPAP, je tedy zároveň možné v účetnictví těchto podniků vymezit náhrady, které jim vyplatil FPAP.

6.1 Navrácení podpory od FPAP

- (136) Částka neslučitelné podpory, kterou má vrátit FPAP, odpovídá části státní podpory, která nebyla nakonec převedena rybářským podnikům, to znamená část záloh, která byla použita na financování fungování FPAP a ta část záloh, kterou si fond ponechal ve své obchodní likviditě. Celkovou výši provozních nákladů může orgán pověřený provedením navrácení podpory zjistit z účetnictví FPAP. Vzhledem k zastupitelné povaze peněz a nemožnosti rozlišit jejich původ v závislosti na jeho použití se Komise domnívá, že část státních záloh, ze které byly financovány provozní náklady, odpovídá celkové výši těchto nákladů, na kterou se použije koeficient těchto záloh vypočítaný z poměru mezi výší těchto záloh a vlastními prostředky FPAP (členské příspěvky). Stejným způsobem lze stanovit výši záloh, která zůstala v obchodní likviditě, když se na zbylou obchodní likviditu použije stejný koeficient.

6.2 Navrácení podpory od rybářských podniků

- (137) Jak bylo uvedeno výše, podpora, kterou mají vrátit všechny rybářské podniky, představuje 65, nebo 77 miliónů těchto záloh, ponížených o částku, kterou má v souladu s pokyny uvedenými v 136. bodě odůvodnění vrátit FPAP. Pokud jde o státní podporu, kterou má vrátit každý z těchto podniků, je třeba vzít do úvahy skutečnost, že není z účetního hlediska možné, činit rozdíl mezi podporou, která je považována za státní podporu, a podporou, která není přičitatelná státu (viz odstavec 4.2.1.2 tohoto rozhodnutí).

- (138) Komise shledala, že státní podporu, kterou má vrátit každý podnik, lze vypočítat na základě odškodnění obdrženého každým podnikem v rámci pojištění nafty.

⁽³³⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 29.4.2004, C-277/00, Německo v. Komise, Sb. rozh. 2004, s. I-3925, bod 75.

⁽³⁴⁾ Rozsudek soudního dvora ze dne 12.10.2000, C-480/98, Španělsko v. Komise, Sb. rozh. 2000, s. I-8715, bod 25.

(139) Tím, že Komise bere toto odškodnění jako základ pro výpočet, nechává stranou ekvivalent podpory z úspory dosažené každým rybářským podnikem v důsledku nákupu paliva za nižší než tržní cenu. Komise se domnívá, že je správné tak učinit, neboť podniky, které využívaly preferenčních cen pro nákup paliva, jsou totožné s podniky, které byly příjemci odškodnění v rámci pojištění nafty, a to v úplně srovnatelných poměrech, neboť čím více paliva podnik koupil za preferenční cenu, tím větší odškodnění získával a naopak. Při použití tohoto základu nedojde u dotčených podniků ke vzniku disproporcí vzhledem k povinnosti navrácení, které budou muset čelit. Dále Komise uvádí, že pokud bychom při výpočtu chtěli vycházet z ekvivalentu podpor, bylo by za tímto účelem nutné u každé dodávky paliva za období působení FPAP na termínových trzích nafty vypočítat rozdíl mezi výdaji, které by vyplynuly z nákupu za cenu platnou daný den, a cenou skutečně fakturovanou družstevní společností po stanovení, jaká cena se toho dne použila na typ zakoupeného paliva a místo nákupu. Uplatnění tohoto postupu by bylo mnohem obtížnější. Proto Komise upřednostňuje doporučit takový základ pro výpočet, který orgánům a organizacím pověřeným provedením rozhodnutí o navrácení podpory usnadní jejich úkol.

(140) Proto je Komise toho názoru, že státní podporu, kterou má vrátit každý podnik, lze vypočítat na základě odškodnění obdrženého každým podnikem v rámci pojištění nafty. Státní podpora, která má být navržena, se vypočítá prostřednictvím úpravy této náhrady procentuální sazbou odpovídající poměru celkové výše státní podpory, kterou mají vrátit rybářské podniky, vzhledem k celkové výši náhrady vyplacené rybářským podnikům ze strany FPAP v rámci pojištění nafty.

(141) Částka, kterou má vrátit každý jednotlivý rybářský podnik, se tedy vypočte podle následujících vzorců:

$$R * Ent = I \times \frac{(Zálohy - R * FPAP)}{\text{Celkem I}}$$

kde

$R * Ent$ = částka, kterou má vrátit rybářský podnik

I = výše náhrady obdržené rybářským podnikem v rámci pojištění nafty

$Zálohy$ = 65, nebo 77 miliónů EUR

$R * FPAP$ = částka, kterou má vrátit FPAP v souladu s pokyny uvedenými v 136. bodě odůvodnění

Celkem I = celková výše náhrad vyplacených FPAP rybářským podnikům v rámci pojištění nafty

(142) Tento vzorec vychází z postulátu, že FPAP realizoval na termínových trzích zisk, který byl pak zcela postoupen rybářským podnikům. Jak bylo popsáno v tomto rozhodnutí, je to nejpravděpodobnější případ. Nicméně je rovněž nutné vymezit teoretický případ, kdy FPAP na termínových trzích zaznamenal ztráty, z čehož by vyplynulo, že rybářské podniky byly příjemci celkové náhrady, která byla v porovnání se zálohami nižší o částku, kterou má vrátit FPAP. V takovém případě by byl koeficient $(Zálohy - R * FPAP) / \text{celkem I}$ obecně vyšší než 1, zejména v případě nízké hodnoty „ $R * FPAP$ “; použitím výše uvedeného vzorce by se tudíž došlo k výsledku, že celková částka, kterou mají vrátit rybářské podniky, by byla vyšší než ta, kterou přijaly. Z tohoto důvodu je v tomto zvláštním případě nutné stanovit, že částka, kterou má vrátit každý jednotlivý rybářský podnik, odpovídá výši náhrady obdržené tímto podnikem v rámci „pojištění nafty“. V tomto případě by měl rozdíl mezi státními zálohami a náhradami vyplacenými rybářským podnikům vrátit FPAP, který skutečně tento rozdíl spotřeboval.

(143) Státní podpory ve prospěch rybářských podniků nemusejí být vráceny, pokud k datu, ke kterému byly poskytnuty, splňují podmínky nařízení (ES) č. 1860/2004 nebo nařízení (ES) č. 875/2007 o podpoře *de minimis*,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Podpora poskytnutá Fondu pro předcházení nepředvídaným rizikům v odvětví rybolovu (FPAP) na získávání finančních opcí na termínových trzích s ropou a provedená protiprávně Francií v rozporu s čl. 88 odst. 3 Smlouvy je neslučitelná se společným trhem.

Článek 2

Podpora poskytnutá rybářským podnikům formou snížení výdajů na palivo a provedená protiprávně Francií v rozporu s čl. 88 odst. 3 Smlouvy je neslučitelná se společným trhem.

Článek 3

Individuální podpora poskytnutá rybářskému podniku podle čl. 2 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 994/98 ⁽³⁵⁾ nepodléhá navrácení, pokud v okamžiku jejího poskytnutí splňuje podmínky stanovené nařízením přijatým podle článku 2 nařízení (ES) č. 994/98 použitelným v okamžiku poskytnutí podpory.

Článek 4

1. Francie má povinnost nechat si od příjemců proplatit neslučitelné podpory uvedené v člancích 1 a 2.

2. Podpora získaná zpět podléhá úrokům ode dne, kdy byla příjemci k dispozici, až do dne, kdy byla získána zpět.

3. Úroky se vypočtou jako složený úrok v souladu s kapitolou V nařízení Komise (ES) č. 794/2004 ⁽³⁶⁾.

4. Francie s platností ode dne přijetí tohoto rozhodnutí zruší všechny zbývající platby podpory uvedené v člancích 1 a 2.

Článek 5

1. Získání podpory uvedené v člancích 1 a 2 zpět se provede s okamžitým účinkem.

2. Francie dohlédne na to, aby se toto rozhodnutí použilo ve lhůtě čtyř měsíců ode dne oznámení tohoto rozhodnutí.

Článek 6

1. Do dvou měsíců od oznámení tohoto rozhodnutí předloží Francie Komisi tyto informace:

- a) celkovou částku (jistinu a úroky), kterou je třeba od FPAP získat zpět;
- b) podrobný popis již přijatých a plánovaných opatření pro splnění tohoto rozhodnutí;
- c) dokumentaci, která prokáže, že již bylo FPAP nařízeno navrácení podpory.

2. Francie informuje Komisi o pokroku v provádění vnitrostátních opatření přijatých podle tohoto rozhodnutí až do úplného získání podpory uvedené v článku 1 zpět. Na vyžádání Komise neprodleně předloží informace o již přijatých a plánovaných opatřeních pro splnění tohoto rozhodnutí. Rovněž poskytne podrobné informace týkající se částek podpory a úroků, které již byly od FPAP získány zpět.

Článek 7

1. Do dvou měsíců od oznámení tohoto rozhodnutí předloží Francie Komisi tyto informace:

- a) seznam rybářských podniků, které obdržely podporu uvedenou v článku 2 a celkovou částku, kterou každý z nich obdržel;
- b) celkovou částku (jistinu a úroky), kterou je třeba od každého jednotlivého příjemce získat zpět;
- c) podrobný popis již přijatých a plánovaných opatření pro splnění tohoto rozhodnutí;
- d) dokumentaci, která prokáže, že již bylo příjemcům nařízeno navrácení podpory.

2. Francie informuje Komisi o pokroku v provádění vnitrostátních opatření přijatých podle tohoto rozhodnutí až do úplného získání podpory uvedené v článku 2 zpět. Na vyžádání Komise neprodleně předloží informace o již přijatých a plánovaných opatřeních pro splnění tohoto rozhodnutí. Rovněž poskytne podrobné informace týkající se částek podpory a úroků, které již byly od příjemců získány zpět.

Článek 8

Toto rozhodnutí je určeno Francouzské republice.

V Bruselu dne 20. května 2008.

Za Komisi

Joe BORG

člen Komise

⁽³⁵⁾ Úř. věst. L 142, 14.5.1998, s. 1.

⁽³⁶⁾ Úř. věst. L 140, 30.4.2004, s. 1.